

ಸಂಪುಟ ೧೨

ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೯೫೩

ಸಂಚಿಕೆ ೧

ವಿಜಯನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದ ಯುಗಾದಿಯ ಶುಭಾಶಯಗಳು

ಮಳೆಯು ಸರಿಯಾಗಿ ಹುಯ್ಯದ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ಕಾಡುಜೀವಿಯಾದ ಕೊರವಂಜಿಯು ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಅನ್ನದೊರೆತ ದಿನವೇ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಚಂದ್ರನು ರಾಜ ವಿಜಯ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ. ಚಂದ್ರನೇ ಮಂತ್ರಿ. ರವಿಸೇನಾಧಿಪತಿ ಮತ್ತು ಅರ್ಘ್ಯಾಧಿಪತಿ ಮತ್ತು ಮೇಘಾಧಿಪತಿ, ಗುರು ಸಸ್ಯಾಧಿಪತಿ, ಕುಜಧಾನ್ಯಾಧಿಪತಿ, ಶನಿ ರಸಾಧಿಪತಿ, ಗುರುವು ನೀರಸಾಧಿಪತಿ, ಗೋಪಾಲನು ಪಶುನಾಯಕನು.

ರಾಜ ಮಂತ್ರಿ ಒಬ್ಬರೇ ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯ ಸುಖಮುಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಘ್ಯ, ಮೇಘ, ಸೇನೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಸೂರ್ಯನ ಆಡಳಿತ, ಅಂದರೆ ಬೆಂದುಹೋಗುತ್ತೆ. ಗುರು ಸಸ್ಯದೊರೆ ಅಂದರೆ ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ ದನಗಳಿಗೆ ಕ್ಷೇಮ; ಕುಜ, ಯುದ್ಧರಾಜ ಧಾನ್ಯಾಧಿಪತಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಧಾನ್ಯವಾದ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳು ಹೇರಳ. ರಸಾಧಿಪತಿಯು ಶನಿ; ಟೀಕೆ ಅನವಶ್ಯಕ. ಗುರುವೇ ನೀರಸಾಧಿಪತಿ, ಬಂಗಾರದ ಬೆಲೆ ಬಲು ಕಡಿಮೆ, ಕಾಗೆ ಬಂಗಾರದ ಬೆಲೆಯೂ ಕೂಡ ಗೋಪಾಲ ಪಶುನಾಯಕ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಗೋವುಗಳು ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಇವೆಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಂಗದ ದೀಪ್ತಿಯಾಗಿ. ಆದರೆ ತಿಳಿಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ದೇವರಲ್ಲಿ ಶರಣುಹೊಕ್ಕು ಕೊರವಂಜಿಯು ಕಣಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. “ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಬಲು ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೊರವಂಜಿಯ ಓದುಗರು ಇನ್ನೂ ಸುಖವಾಗಿ ಒಕ್ಕಟ್ಟಿನಿಂದ, ಹಿತಜೀವನನೂಡುತ್ತಾರೆ, ವಿಜಯನಾಮ ಸಂವತ್ಸರವು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಆತ್ಮ ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.” ಎಂದು.

== ಕುಹಕಿಡಿಗಳು ==

ಸಿರಿ ಭೂವಲಯದ ಪ್ರಕಟನೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ೭೮೦೦೦ ವಿವಿಧ ಹೂವುಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಹಗಳನ್ನೂ ತಯಾರಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆಯಂತೆ.

— ಸಚಿವರಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಹೂ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ, ಬಂಗಾರದ ಲೋಹವನ್ನೇ ತಯಾರಿಸಿದರೆ, ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಮಗ್ಗಟ್ಟು ಸಡಿಲವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಕೊರ ವಂಜಿಯು ಹಾರೈಸುತ್ತಾಳೆ.

ಪಾನನಿರೋಧ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನ್ಯಾಯಾ ಧೀಶರಿಗೆ “ಪಾನ ಪರ್ಮಿಟ್” ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯಂತೆ.

— ತೀರ್ಪುಗಳ ಒಳಮುರ್ಮ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ಲಿಂಗ ವಿಸ್ತಿಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ರಚನೆ ಕೂಡಲೇ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಎಲೆ ಆಡಿಕೆ ಅಗಿಯುತ್ತಾ ತೊದಲುತ್ತಾ ಮುಖಂಡರು ಹೇಳಿದರಂತೆ.

— ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಜಾತ್ಯಾತೀತವಾದ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯ ಸೋಂಕು ತಂದಹಾಗಾಗುತ್ತದ್ದರಿಂದ, ಭಾವಾವಾಡು ಪ್ರಾಂತ್ಯರಚನೆ ಎಂದು ನಾಯಕರುಗಳು ಹೇಳುವುದು ಕ್ಷೇಮ.

ನಮ್ಮ ಭಾರ್ತೃಗಳಾದ ಆಂಧ್ರರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರಾಧಿಕಾರವು ಸಿಕ್ಕಿದ ಈ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾದುದೇ ಒಂದೇ ಮಾತು. ನಮ್ಮ ಯುಗಾದಿ ಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೂ ಕೂಡ “ತೆಲುಗು ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಆರಂಭ ದಿನ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು.

ಬಳ್ಳಾರಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗಳೂ ಆಂಧ್ರರಿಗೂ ಭಾಗಮಾಡಿ, ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂ ಕನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದನ್ನೇ ‘ಪಾರ್ಟ್ ಸಿ’ ಸ್ಟೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದನ್ನುವುದು ಶುದ್ಧ ಕುಹಕ.

ಬದರಿನಾಥ್ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಈಗ ಕೇವಲ ೩೨ ಮೈಲಿ ನಡೆದರೆ ಸಾಕಂತೆ— ಅಲ್ಲಿನ ತನಕ ಬಸ್ ಎರ್ಪಾಡಿದೆಯಂತೆ.

— ಅಂದರೆ ಇನ್ನು ೩-೪ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬದರಿ ತನಕ ಬಸ್ ಸೌಕರ್ಯ ಎರ್ಪಡಬಹುದು— ಆಗ ಹೋಗೋಣ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಯೋಚಿಸಿದ್ದಾರಂತೆ.

ಉ ರಿ ಗಾ ಳು

ಉನ್ನತ ಪೋಲೀಸ್ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ೩೩ ಅಂಗುಲ ಸುತ್ತಳತೆಯ ಎದೆ ಇರುವವರನ್ನೇ, ಆರಿಸಿ ನೇಮಿಸಲಾಗುವುದು (ಸುದ್ದಿ) ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲ, ಎಂಟೆದೆಯ ಶೂರರನ್ನೇ ನೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

* * *

ಡಿಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬಾಕೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮೂರ್ಛೆ ಹೋದಳಂತೆ ..ಯಾಕೋ ಸದಸ್ಯರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿರಬೇಕು.

* * *

ತಲೆನೋವು ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ, ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಹಾಡು ಹೇಳಿ ಬಿಡುವೆ, ಎಂದು ಸಂಗೀತಕಾರರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು ಹೌದು! ನಾವು ಅವರ ಹಾಡು ಕೇಳಿದೇವೆ; ಅವರ ತಲೆನೋವು ನಮಗೆ ಒತ್ತು.

* * *

ಮದ್ರಾಸ್ ನಗರವೇ ಭಾರತದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಮಲವಾದ ನಗರ (ಶ್ರೀ ಪ್ರಕಾಶ) ಹಾಗಾದರೆ, ಉಳಿದ ನಗರಗಳ ಪಾಡು?

* * *

ತನ್ನ ಊರನ್ನು ಅಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಕೊಡಲು ರಾಜಾಜಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವರಂತೆ... ಆದರೆ, ಪ್ರಕಾಶಂರವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು, ರಾಜಾಜಿಯ ಎರಡು 'ಊರು'ಗಳು.

* * *

ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣಕಾರರಿಗೂ ಹಾರ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ
ವೆಂದು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ, ತೀರ್ಮಾನಿಸಿರುವಂತೆ....ಜೇರೆ
ಯಾವುವನ್ನಾದರೂ ಹಾಕಿ ಅವರನ್ನು ಎಳೆದು ತರಲಾಗುವುದು.

* * *

“ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ! ಒಂದು ವರ್ಷ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿ!
ಭೂದಾನ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ” ಎಂಬ ಕರೆ ಎಂದಿದೆ. ಪದವೀದಾನಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ
ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಭಾಗವಹಿಸುವುದಾದರೆ, ಅವರು ಸಿದ್ಧ.

* * *

ಗುಬ್ಬಿಗಳೇ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದು, ರಣಹದ್ದುಗಳು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ, ಎಂದು ಲಂಚ
ನಿರೋಧಶಾಖೆಯನ್ನು ಟೀಕಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಹದ್ದುಮೀರಿದ ಮಾತು ಎಂದು
ಹಲವರು ಟೀಕಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ.

* * *

ಈ ಸಲ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಕುಳಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಫಲಿತಾಂಶ ಹೊರಬರುವ
ವರೆಗೆ ಮೂರು ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಅನ್ನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ನಡೆಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವ
ಂತೆ.

* * *

ಗೋವಾ ಪಾಂಡಿಚೇರಿಗಳು ಆಫ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಒಸ್ಟೆಂಡದ ರೀತ್ಯಾ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ನೆಲೆ
ವೀಡುಗಳಾಗುತ್ತವಂತೆ ...“ಕ್ಷಿಪ್ರಾಃ ಪಶ್ಚಿಮ ಬುದ್ಧಯಃ”

* * *

ತಂತೀ ಇಲಾಖೆಯ ಶತಮನೋತ್ಸವವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ
ಆಚರಿಸುವಂತೆ .. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗಾದರೂ, ನಾವು ಎಂದೋ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ತಂತಿಯನ್ನು
ತಲಪಿಸುವರೋ ನೋಡೋಣ.

ರಾಮನ್ ಎಫೆಕ್ಟ್

[ರಜತೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮನ್‌ರವರಿಗೆ ಕೊರನಂಜಿಯ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು]

ಧರಣಿ ಮಂಡಲ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ |
ಮೆರೆಯುತಿಹ ಕರ್ಣಾಟ ದೇಶದಿ ||
ಇರುವ ಸಿ. ವಿ. ರಾಮನೆಂಬನ |
ಪರಿಯ ನಾನೆಂತು ಪೇಳ್ದೆನು ||

ವರುಷ ನಲವತ್ತಾಯಿತವಗೆ |
ಬೆಳಕ ಕಂಡನು ತಿಳಿಯ ಒಳಗೆ ||
ಬಂದ ಬೆಳಕು ಹೋದ ಬೆಳಕೂ |
ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಮನು ಅಲ್ಲವು ||

“*ಆಷು” ಎಂದನು ರಾಮನಾಗ |
“ಬಾಬು” ಎಂದನು ರಾಮನಾಗ ||
ಬಂದ ಬೆಳಕು ಹೊರಗೆ ಬರದೆ |
ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಚಿಲ್ಲಿಹೋಗಿದೆ ||

ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದನಾಗ ರಾಮನು |
ಇಷ್ಟು ಬಂದಿತು ಇಷ್ಟು ಸಾಗಿತು || ,
ಇಷ್ಟೇ ಬೆಳಕು ಚಿದುರಿ ಹೋಯಿತು |
ಎಂದು ಶಿಖಿಯನು ಕಟ್ಟಿದ ||

ಎಷ್ಟು ಅಧ್ಭುತ! ಎಷ್ಟು ಜಾಣ |
ಕ್ಷಿಪ್ತವಾದುವನೆಲ್ಲ ಸುಲಭ ||
ವಾಗಿಸಿರ್ಪನು ರಾಮನೆಂದು |
ಅಷ್ಟ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಗಲು ||

ಮೆಡಲು ಇದೆಕೊ ಡಿಗ್ರಿ ಇದೆಕೊ |
ಗುಂಡಿಗೆಯ ಮೇಲ್ದಾ ಕಲಿದೆಕೋ ||
ಚಂದ್ರಶೇಖರ ವೆಂಕಟ್ರಾಮನೆ |
ಎಲ್ಲಧರಿಸೆಂದೆಲ್ಲ ರಂದರು ||

ಐದುಐಕ್ಯತ್ ವರುಷದಲ್ಲಿ |
ಯಾರು ಎಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಗಲು ||
ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ಸುಳಿವು ಇದ್ದೆಡೆ |
ಹೊಳೆಯುತಿರ್ಪುದು ರಾಮನೆಫೆಕ್ಟ್ ||

ಸತ್ಯವೆಂಬುದೆ ತಾಯಿತಂದೆ |
ಸತ್ಯವೆಂಬುದೆ ಬಂಧು ಬಳಗ ||
ಸತ್ಯಶೋಧನೆ ಮಾಡುವಾತಗೆ |
ಸತ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯು ಎಂದನು ||

“ಆಷು ಬಾಬು” ಶ್ರೀ ರಾಮನ್‌ರವರ ಆಪ್ತ ಸಹಾಯಕ.

===== ಜನತಾ ಕಾಲೇಜು =====

ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಐದು ಜನತಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ. ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ದಾಖಲಾಗಿ, ಪ್ರತಿ ಪಾಠಕ್ಕೂ ಫೀಜು ಕೊಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡ ಆ ಫೀಜಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಇತರೇ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಾದಿಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಬೊಂಬಾಯಿ ಸೇತ್‌ಗಳೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರು, ತಪ್ಪಿದರೆ, ಅಮೇರಿಕನ್ ಮಾರ್ವಾಡಿಗಳು.

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಠಗಳು ಬೆಳಗ್ಗೆ 10-30 ರಿಂದ 1ರವರೆಗೂ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 3 ರಿಂದ ರಾತ್ರಿ 1 ಗಂಟೆವರೆಗೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಮಧ್ಯೆಮಧ್ಯೆ, ಬೀಡಿ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಕಡಲೆ ಕಾಯಿ ಕಾಫಿ ಇತ್ಯಾದಿಗೂ ಅವಕಾಶವುಂಟು. ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟು ಡಿಗ್ರಿಕೊಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ; ಬುವರೆ, ಶೇಕಡ ೯೦ ಒಳ್ಳೇ ರಿಸಲ್ಟ್ ಬರುವ ಭರವಸೆ ಇದೆ. ಆಗಾಗ, ಟೆಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈಗ ನಡೆಸುವ ಏರ್ಪಾಟುಗಳಿವೆ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ.

ಬೆಳಗಿನ ಪಾಠಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮೀಡಿಯಂ ಲೋಕ ಶಾಂತಿಗೆ ಭಂಗ ತರುವಂಥ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು, ಕೆಚ್ಚೆದೆ ಮಚ್ಚುಕೈ ಬಿಚ್ಚುವೈ ಇವುಗಳಿಂದ ಸಾಧಿಸಬಹುದಾದ ಸಾಹಸಗಳು, ಕ್ರಾಂತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಪ್ರಗತಿ ಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಟವಿನೋದ-ಇವೇ ಪಾಠಗಳ ಪಟ್ಟಿ. ಸಂಜೆ, ದೇಶ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ. ಪುರಾಣದ ಸ್ವಾರಸ್ಯಗಳು, ನವೀನದ ನಾಲಾಯಕ್ಕುಗಳು, ಬರದನಾಟ್ಯ, ಎರನಲು ಸಂಗೀತ, ದೀನದಲಿತೋದ್ಧರಣ, ಇವೇ ಆಗಿನ ಕ್ರಮ.

ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೋಗುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲು, ಅವುಗಳ ಮಾಲೀಕರು ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೂ ಕಂಬಗಳಮೇಲೂ ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೂ ದಾರಿಹೋಕರ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೂ ಚೀಟಿಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಸಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವರು. ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ತುಂಬಾ ಆದೇ. ಕಾದಂಬರಿ ಕತೆ ಇವುಗಳಲ್ಲೂ ಆದೇ ಪ್ರಚಾರವೇ. ಜಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಜನತಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಕೈ ಕೊಂಡಿರುವುದು. ಭೂವಿವರಣೆ, ಅಂಗಗಣಿತ, ಭೂತಶಾಸ್ತ್ರ, ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಚಾರಿತ್ರ, ಜನ ಪದಭಾಷೆ,—ಕಳ್ಳತನವನ್ನೂ ಳಗೊಂಡ ಅರವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳೂ ಇವೆ, ಅಲ್ಲಿ.

ನಮ್ಮೂರು ಕಾಲೇಜುಗಳು ಎಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯ, ಎಷ್ಟು ಫಲಪ್ರದ ಎಂದರೆ, “ಮಕ್ಕಳು ಹೋಗಕೂಡದು, ಇವತ್ತಿನ ಪಾಠಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರವೇಶ” ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಹರಡಲಿ, ಅವತ್ತು ಮಕ್ಕಳೇ ಭರ್ತಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ.

ಅಷ್ಟು ಕುತೂಹಲ, ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನ,—ಈ ಬಗೆಯ ಪಾಠದಲ್ಲಿ.

—ರೇವಣ್ಣ.

ದಫೇದಾರ್ ದೇರಣ್ಣೋರು

“ ಉಲಿ ಸಿಕಾರಿ ”

“ ಕರ್ನಲ್‌ ಪಿಗ್ ಸಾಹೇಬರ ಸಿಕಾರಿಪೋಕೇ ನನಗೆ ಈ ದಫೇದಾರಿ ತಾಜೇ ದಾರಿಗೆ ಮಾರ್ಗವಾಯಿತು ” ಎಂದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಪಕ್ಕೋಡ ಬಾಯಿಗೆಸೆದರು. ಬದಿಯಲ್ಲಿನ ಪಾವು ಲೋಟದಿಂದ ಒಂದು ಗುಟುಕು ತಿಳಿ ಹಾಲು ಕುಡಿದರು. ಪಕ್ಕೋಡ ವನ್ನು ರಸವತ್ತಾಗಿ ಅಗಿದು ಅದರ ಕಂಪು ಆರುವುದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಹಾಲನ್ನು ಗುಟುಕರಿಸಿ ದರು ನಾನು ಹುಬ್ಬು ಕೂಡಿಸಿದೆ. ಮುಖವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಚಿನ್ನೆಯಂತೆ ಮುದುಡಿದೆ. ಗುಲಾಬಿ ಹೂವು ಕಂಪುಬೀರಿ ಅರಳಿತೆ? ಇಲ್ಲ. ಸಾವಂತ್ರಮ್ಮನವರು ನಕ್ಕರು. ಟೊಂಕದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ರೀವಿಯಿಂದ ನಿಂತ ಆ ಮಹತಾಯಿ ಸೌಂದರ್ಯವೇ ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾಗಿ ನಿಂತಂತೆ ಕಂಡಿತು. ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಚಿನ್ನೆಯ ಮುಖಕಂಡು “ ಅಪ್ಪಟ ಎಮ್ಮೆ ಹಾಲು ಕುಡಿದರೆ ಮೊದಲೇ ಹೀಗಿರುವ ಬುದ್ಧಿಯ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು ಹೇಳಿ ” ಎಂದು ದಫೇದಾರಿಗೆ ತಿಳಿ ಹಾಲು ಕುಡಿಸುತ್ತಿ ರುವುದರ ಅಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸಿದರು. ನಾನು ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ನಕ್ಕೆ. ಬದಿಯಲ್ಲಿನ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಲೋಟದಿಂದ ಒಂದು ಗುಟುಕು ಕಾಫಿ ಸುರುಕ್ ಎಂದು ಹೀರಿದೆ. ಆಹಾ! ನಾನು ಕುಡಿದದ್ದು ಅಮೃತವೆ. “ ಇಂಥಾ ಕಾಫಿ ನನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮೊದಲು ಕುಡಿದದ್ದು—ಏನು ಕಂಪು ಏನು ರುಚಿ ” ಎಂದು ಮತ್ತು ಬಂದವ ರಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ. “ ಅಪ್ಪಟ ಗಟ್ಟಿಹಾಲು ಒಳ್ಳೆ ಕಾಪಿಪುಡಿ ಸ್ಪೆಶಲ್ ನೀರು ಹಾಕಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗದೆ ಏನು ಕಾಫಿ ” ಎಂದರು ಸಾವಂತ್ರಮ್ಮ.

“ ಸ್ಪೆಶಲ್ ನೀರು.... ಅದೆಲ್ಲಿಯದು? ”....

“ ಅದೆಲ್ಲಿಯದೊ ನಮ್ಮ ಪೀಠ್ಯ ತಂದೊಗಿಸ. ತ್ತಾನೆ.... ”

“ ಪೀಠ್ಯ! ಯಾರವನು ”

“ ಅವನೇ ಆ ಲಂಬಾಣಿ ತಾಂಡಾದ ಡಿಕ್ಕೇಟರು. ಅವನಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಈ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು.... ಲೇ ಸಾವಂತ್ರಿ! ಆ ಪೀಠ್ಯನಿಗೆ ನಾಳಿನಿಂದ ನೀರು ತಂದೊದಗಿಸ ಬೇಡಾಂತಹೇಳು—ಹಾಳು ಏನೇನು ಮೂಲಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೋ ಆ ಮಹಾರಾಯ ”

“ನೀವು ಸುಮ್ಮನಿರಿ....ಆ ನೀರಿದ್ದರೇ ಜಿನ್ನ” ಎಂದು ಸಾವಂತ್ರಮ್ಮ ದ|| ದೇರಣ್ಣರ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದರು. ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ, ಸಕೋಡದ ತಟ್ಟೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದರು. ನವಿರಾದ ತೇಗೊಂದನ್ನು ಹೊರಚಿಮ್ಮಿಸಿ ನಸುನಕ್ಕು ಆಳವಾಗಿ ಸಾವಂತ್ರಿಯ ರೂಪ ರೇಖೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು “ಜೆಲುವಾಗಿರುವವರು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಜೆಲುವೇ” ಎಂದು ಹನಿ ಹನಿಯಾಗಿ ಮೀಸೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತ ತಿಳಿಹಾಲಿನ ಹನಿಗಳನ್ನು ಮುಂಗೈಯಿಂದ ಒರಸಿಕೊಂಡರು.

“ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ವಕ್ರಣಿತೇಗೇನು ಹೇಳಿ” ಎಂದು ಸಾವಂತ್ರಮ್ಮನವರು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಹೊರಟರು. ಸಾವಂತ್ರಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗಲೇ ದ|| ದೇರಣ್ಣನವರಿಗೆ ಮಾತಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಅವರ ವಾಕ್ಯುರಿ ಲೀಲಾ ಜಾಲವಾಗಿ ಉತ್ತಂಗ ಶಿಖರವಿಂದ ಅಧಃ ಪಾತಾಳದವರೆಗೆ ಏರಿಳಿತಗಳೊಡಗೂಡಿ ಬಹು ಹಿತವಾಗಿ ಬೋರುವಾಡುವರು.

“ಈ ಸಾವಂತ್ರಿ ಇದ್ದರೆ ಏನೇನೋ ಮಾತಿಗೆ ತೊಡಗುವಳು.. ಅಂಥಾಗೆ ನಾನೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ?” ಎಂದು ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಚಕ್ಕಳ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಕಿಕೂತರು. ನಾನೂ ಆರಾಂ ಕುರ್ಚಿಗೆ ಒರಗಿಕುಳಿತೆ.

“ಅದೇ-ಕರ್ನಲ್ ಪಿಗ್ ಸಾಹೇಬರ ಸಿಕ್ಕಾರಿ ಸಮಾಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ....”

“ಹಾಂ —ಕರ್ನಲ್ ಪಿಗ್ ಅಂತ ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ—ಪಿರ-ಗಿಯೋರ ಸಿಪಾಯಿ ಆಫೀಸಲ್ಲಿ ಸಾಹೇಬರು. ಆಜಾನು ಬಾಹು ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಾರಿ ಪೋಕು”

“ಸರಿಯೆ—ಎಲ್ಲಾ ಪಿರಂಗಿಯೋರಿಗೂ ಈ ಪೋಕು ಇದ್ದೇ ಇರತ್ತೆ—”

“....ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪಿಗ್ ಸಾಹೇಬ ಈ ಪೋಕನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊ ಬೇಕಾಯ್ತು....”

“—ಅರೆ! ಬಲವಂತಕ್ಕೆಂದ್ರೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆಂತ ಅರ್ಥವಾಡಲೆ....”

“ಉಹೂಂ—ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದೆ ಅವ ಕೋವಿ ಹಿಡಿದು ಬಾಗೂರಿಗೆ ಬರ ಬೇಕಾಯ್ತು....”

“ಬಾಗೂರು! ಅಲ್ಲಿದ್ದಿರಾ ನೀವು”

“ಹೊಸದುರ್ಗಾ ತಾಲ್ಲೋಕು ಬಾಗೂರಲ್ಲೆ ಮೊದಲು ನಾನು ಬಂದೂಕು ಬಾರು ಮಾಡೋದು ಕಲ್ತದ್ದು—ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದ ಹರೇದ ಹುಡುಗ ಚಿಗುರು ಮೀಸೆ ಅಗಲ ಎದೆ ಆರುವರೆ ಅಡಿ ಎತ್ತರ—”

“ಆರುವರೆ ಅಡಿ ಇನ್ನಿರಾ ನೀವು!—ಈಗೇಕೆ ಕುಳುಗಿ ಕಾಣುವಿರಲ್ಲಾ! ”

“... ದಫೆದಾರಿತನ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಭಾರದ ಪೇಟ ಕೊತ್ತು ಮತ್ತು ಮೇಲಾಗಿ ಸಾವಂತ್ರಿ ಬಂದು ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಮೇಲೆ ಕುಗ್ಗಿ ಕುಳುಗದೆ ಹೇಗಿರಲಿ??....”

“ ಹಹಹಹ .. ಚೆನ್ನಾ ಗಿದೆ ನಿಮ್ಮ ವಾದ ಆ ಮೇಲೆ ”

“ ಭಾನುವಾರ ಮರಮರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ—ಕೋವಿ ಹೊತ್ತು ಹೊರಟವನು ಒಂದು ಕರಡಿ ಕೊಂದು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಆಗತಾನೆ ಬಂದು ಮಲಗಿದ್ದ—”

“ ಕರಡಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹೆಸರುಮಾಡಿದ್ದೆ—ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ—ಟಕ್ ಟಕ್ ಮುಂಬಾಗಿಲು ಬಡಿದರು. ಎದ್ದು ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಾನುಭೋಗರು ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ—ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕರ್ನಲ್ ಪಿಗ್ ಸಾಹೇಬ. ಏನು ವಿಷಯ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಅವರಿಂದರು—“ದೇರಣ್ಣಾ ಅರ್ಜಂಟಾಗಿ ಒಂದು ಹುಲಿ ಹೊಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತುಲ್ಲಾ” ಎಂದರು. ಯಾಕೆ ಏನು ಅಂಥ ಅರ್ಜಂಟೊಂದೆ. ಆ ಘೋರಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗೋ ಲೇಡಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಹುಲಿ ಹೊಡೆದ ಧೀರನೇ ಆಕೆ ಆಗೋದಂತೆ. ಇವನ ವೈರಿ ಕ್ಯಾ|| ಕಿಂಗ್ ಅನ್ನೋನು ಅಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿಂದ ಹುಲಿ ಮೇಲೆ ಹುಲಿ ಹೊಡೆದ ಫೋಟೋ ಆ ಲೇಡಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಈ ಪಿಗ್ ಸಾಹೇಬನೇ ಆಕೆ ಆಗೋ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೂ ಈ ಧೀರ ಒಂದಾದರೂ ಹುಲಿ ಹೊಡೆದೆ ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ—ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಂಟಾಗಿ ಒಂದು ಹುಲಿ ಹೊಡೆದು ಫೋಟೋ ಹಿಡಿದು ಕಳಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಪ್ರೇಮದ ಮದುವೆ ಕೂಡಿಸಿದ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತೆ” ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದರು - ”

“ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಕದಡಿರಬೇಕು” ಎಂದೆ.

“ ನಾನು ಶಾನುಭೋಗರ ಮಾತು ತೆಗೆದುಹಾಕುವವನಲ್ಲ—ಇವತ್ತು ನಾನು ಸಾವಂತ್ರಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿದದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರೇ ಕಾರಣ—ನನ್ನ ಶೌರ್ಯ—ತೇಜಸ್ಸು—ನೋಡಿ ಅವರಷ್ಟು ಕಿರಿಯವಳೇ ಆದ ಈ ಚಲುವೆಯನ್ನು ದೂರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟರು—ಆ ನನ್ನ ಮದುವೆ ಕಥೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ—ಆಮೇಲೆ ನಾನೆಂದೆ—‘ಸರಿ ದೊಡ್ಡ ಮಾತು ಅರ್ಜಂಟಾಗಿ ಅಂದರೆ ಹುಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆಯೆ—ಹೊಂಚುಹಾಕಬೇಕು. ಮೊರಸು ಕಟ್ಟಬೇಕು ಆಡು ಕಟ್ಟಬೇಕು ಅದೇನು ಹುಡುಗಾಟವೇ—ಅರ್ಜಂಟಿಗೇ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಕರಡಿ ಇದೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೆ?’ ಎಂದೆ. ಶಾನುಭೋಗರು ಕರ್ನಲ್ ಪಿಗ್‌ನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಅವ ಇನ್ನೇನು ಮಾಡೋಕಾಗುತ್ತೆ. ಅದೇ ಆಯ್ತು ಅಂದ. ಸರಿ ಅವ ರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಜಾಂಬು ಬಿಟ್ಟದ ಕಡೆ ಹೊರಟೆ. ಬಿಟ್ಟ ಹತ್ತೋದರಲ್ಲಿ ಸುಸ್ತು

ಆ ಪಿಗ್ಗು ಕೆಲ್ಲೋಡು ಕರಡಿಗಳು ಮಹಾ ಕಿಲಾಡಿಗಳು. ಮತ್ತೊಡು ಕರಡಿಗಳು ವದ್ದು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆಗತಾನೆ ನಾನು ಹೊಡೆದ ಕರಡಿ ಕೆಲ್ಲೋಡು ಜಾಡಿನದೇ ಇರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದ ಕರಡಿ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ ”

“ ಅರೆ! ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯ-ಅದು ಹೇಗೆ?”

“ ಅದೇ ಕೇಳಿ-ಈ ಜಾಂಬುಬೆಟ್ಟದ ಕೆಲ್ಲೋಡು ಕರಡಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ನೆಸರೆಂದರೆ ಸಿಂಹ ಸ್ವಸ್ಥ ನನ್ನ ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಕೆಲವು ಕರಡಿಗಳು ಸತ್ತ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ತವೆ ಪ್ರಕೃತ ಕರಡಿಯೂ ಹಾಗೇ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ನಾನು ಹತ್ತಿರಗೋಗಿ ವೂಗಿನ ಹತ್ತಿರ ಬೆರಳಾಡಿಸಿ ಸತ್ತದ್ದು ಖಾತರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಬಿಸಿಲ್ಲ ಯಾರು ಹೊರುವವರು ಎಂದು ಹಾಗೇ ಬಂದಿದ್ದೆ-ಆ ಕರಡಿ ಕೊಡ್ತು ಕೈಯಿ,-ಶಾನ ಬೋಗರೂ ಪಿಗ್ಗು ಸತ್ತ-ಎಸೂ ಪ್ರಮಾದವಾಗಿಲ್ಲ ಅದು ಇಲ್ಲೋ ಎಲ್ಲೋ ಅಡಗಿದೆ-ಎಂದು ಭರವಸೆಯಿಟ್ಟು ತಾಲೇಷ್ ಮಾಡಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಪತ್ತೆ ಇಲ್ಲ ನಾವು ನಿಂತಿದ್ದ ಹಲಸಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ನೋಡಲು ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಕಂಡೊಡನೇ ಪಿಗ್ಗು ಸಾಹೇಬ ಪಲಾಯನಸೂತ್ರ ಪರಿಸಿ ಅರ್ಧಫಲಾಂಗು ದೂರ ನಿಂತ ನಾನು ಕಂಗಣ್ಣು ಬೀರಿದೆ ನನ್ನ ನೋಡಿ ಆ ಜಾಂಬುವಂತ ಕೈ ಮುಗಿದು ಹಲ್ಲು ಗಿರಿದು ಸೊಗಸಾವ ಒಂದು ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣು ಎಸೆಯಿತು—ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹೇಗೆ ಕೋವಿ ಎತ್ತಲಿ?”

“ ಸರಿಯೆ ಪಾಪ ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ!! ”

“ ಆ ಪಿಗ್ಗು ಕೂಗಿಕರೆದ. ಹೋದಾಗ ಅವ ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ. ಪಿರಂಗಿಯೇನಂತೆ ನಾಚಿಗ್ಗೇಡು. ಅವ-ಅರ್ಜೆಂಟಿಗೆ ಒಂದು ಹುಲಿ ಚರ್ಮ ಸಾಕು ಶಾನುಭೋಗರಗೆ ಹೂಚ್ಚಿ ಪೋಟೋ ಹಿಡಿಸುವ ಎಂದು ಸಲಹೆಮಾಡಿದ. ನನಗದು ಒಪ್ಪದು. ಶಾನುಭೋಗರೇನೋ ಹುಲಿಯಂಥ ಮನುಷ್ಯರೇ ಆದರೂ ಗುಟ್ಟು ಹೊರಬಿದ್ದು ಮಚ್ಚಿದ ಪೋಹನಾಂಗೆ ಆಫ್ರಿಕದ ಗೆಳೆಯನತ್ತ ಮಾಲೆ ಹಿಡಿದರ ಹೇಗೆ? ಎಂದಾಗ ಅವ ಪೆಚ್ಚಾದ. ಎಲೈ ಪಿಗ್ಗನೇ-ಇದೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ ಹೇಗಾ ದರೂಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಕೈಲಿ ಒಂದು ಹುಲಿ ಹೊಡೆಸೇ ಹೊಡೆಸುತ್ತೇನೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿರು-ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಕಂಜೂಸುತನ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಬೇಕು-ಒಂದು ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡು—ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ಲರೊ ಲೇಡಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿ ಈ ದುಡ್ಡು ’ ಎಂದು ಆ ಪಿಗ್ಗನ್ನು ಚೂಡಾಯಿಸಿದೆ. ಶಾನುಭೋಗರೂ ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಹೊಂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವನು ಎರಡು ಹಸಿರುನೋಟು ಕೊಟ್ಟ. ಸರಸರನೆ ಭೈರಂಬೆಟ್ಟದ ಜಾಡಿಗೆ ಕರೆ ದೊಯ್ದು ಮರಸು ಹಾಕಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ನಾನು ಹೊಸದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆ.”

“ ಅರೆ ಪಿಗ್ಗನಗತಿ! ... ”

“ಹೇಳೋತನಕ ಅವಸರವೇ—ಕೇಳು ಅಲ್ಲಿ ಹೊಸದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊ|| ಅಂಡ್ರೂ ಕ್ಲೈಯಾಸ್ ಇದ್ದ”

ಪ್ರೊ|| ಅಂಡ್ರೂ ಕ್ಲೈಯಾಸ್ ಅವನಾರು ? ”

“ಅವನೇ ಸರ್ಕಸ್ ರಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತೀರು. ಅವನ ಬಡ ಸರ್ಕಸ್ನು ಹರುಕು ಡೇರೇ ಯೊಡನೆ ಹೊಸದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ರಿಕಾಣೆ ಹಾಕಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ನಾನೊಂದ್ರು ಹುಲಿ-ಒಂದು ಕಿರುಒ-ಮೂರು ಕರಡಿ ಮಾರಿದ್ದೆ. ನೀಡ ಹುಲಿ ಬೋನಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕಂಡೊಡನೆ-ವಿಲಿ ವಿಲಿ ವದ್ದಾಡಿ ಎಂಥಾ ನರಕಕ್ಕೆ ತಂದು ನನ್ನ ಕೂಡಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು ಗಲಗಲ ಅತ್ತಿತು ಆ ಹುಲಿ. ಆ ಬೇವರ್ರಿ ಅಂಡ್ರೂ ಕ್ಲೈಯಾಸ್ ಹುಲಿಗೆ ಹುಳಯನ್ನ ತೀವ್ವಜ್ಜಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕೋದೆ?—ನನಗೆ ಬಹು ದುಃಖವಾಯಿತು ಹುಲಿರಾಯನ ತುಂಬಿದ ಕಣ್ಣೀರು ಮುಖ ನೋಡಲಾರದೆ ಹೋದೆ. ಅಂಡ್ರೂ ಕ್ಲೈಯಾಸನ ತಲೆ ಸವರಿ ಈ ಹುಲಿಯನ್ನು ಚಂ ರೂ ಗೆ ಕೊಂಡು ಹಿಡಿದು ತಂದ ಕ|| ಪಿಗ್‌ನ ಡೇರೇ ಹತ್ತಿರದ ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದೆ.”

“ಹಹ . ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಕಥೆ”

“ಕಥೆ! ನೆಡದಿದ್ದರಿ ಇದೂ-ಕಥೆಯಂತೆ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಆ ಮೇಲೆ ಮೊರಸ ಹಾಕಿದ ಬಳಿ ಬಂದು ಹೊಡೆಯಿರಿ ಹುಲಿ ಬಂತು ಎಂದು ಆರ್ಭಟಿಸಿದೆ. ಕರ್ನಲ್‌ರು ವೂರ್ಥ್ ಹೋದರು. ನೀರು ತಟ್ಟೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕೋವಿ ಹಿಡಿಸಿ ಗುರಿ ಇಡಿಸಿ ಡೆಮಾರ್ ಎಸ್ಸೆಸಜೇಕಾದರೆ ಸಾಕಾಗಿಹೋಯಿತು. ಉತ್ತರಾಷಾಡ ಪೂರ್ವಾಷಾಡದ ಗಾಳಿ ಬೇರೆ ಜೊತೆಗೆ-ಒಂದಾದರೂ ಗುಂಡು ಹುಲಿ ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯ ಬೇಕಲ್ಲ ಉಹೂಂ. ನಾನೇ ಹೊಡೆತಿನೋ ಮಹರಾಯಾಂದರೆ ಅವ ಕೇಳ. ಪಿರಂಗಿ ಯೋಳ್ಳ ನೀನೋ ನಾನೋ ಆಗೋನು ಅಂತ ಕೇಳತಾನೆ ನಾನೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ. ಕಡೆಗೂ ಆಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಬೇಸತ್ತು ಕರ್ನಲ್ಲು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜಿಗುಪ್ಸೆಗೊಂಡು ಬಂದೂಕಿನ ಬಾಯಿ ತನ್ನ ಎದೆಗೇ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡ....”

“ಅರೆ ಸತ್ತುಹೋದನೇನು ಅವ .. ”

“ನಾನು ಬಿಡಬೇಕಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹುಲಿರಾಯನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಸರ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಈ ಪಿಗ್‌ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು, ಛೇ ಈ ಪ್ರೇಮಿಯ ಪ್ರಣಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಎರವಾಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಆ ಹುಲಿರಾಯನಾಗಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವ ಬಿಟ್ಟಿತು ...”

“ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ...”

“ಆಮೇಲೆ ಫೋಟೋ ಗಿಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡು ಲಗ್ನವೂ ಆದಾನ್ನಿ. ಈ ಪ್ರಸಂಗವಾದ ಮೇಲೆ ಸಾವಂತ್ರಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು.. ಆ ಕರ್ನಲ್ ಫೋಲೀಸ್ I G.P. ಗೆ ಹೇಳಿ ನನಗೆ ದಫದಾರ್ತ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಿದರು...” ಎಂದನ್ನು ವಂತೆಯೇ ಆಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊಗೆಯಿಂದ ಮೊದಲೇ ಕೆಂಪನೆಯ ಕಾಮಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಂಪಾಗಿ ಹೊರಬಂದರು. ದ|| ದೇರಣ್ಣೇರು ಮತ್ತೇ ಆಡಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಂಗಣ್ಣು ಕಂಡು. ಮೀಸೆ ಮಾತ್ರ ತಿರುವಿದರು. “ಸರಿ-ಹುಲಿ ಷಿಕಾರಿ ಕಥೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿದ್ದು.. ಇಂಥಾ ಬುರುಡೆ ಬಿಡೋಕೇನಂತೆ ಹೇಳಿ....” ಎಂದಾಗ ದ|| ದೇರಣ್ಣೇರು ನಾಚಿ ನಸುಗುನ್ನಿ ಕಾಯಿಯಾದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದು ಉಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತೆವು.

—ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್.

ಮೂರು ಸಾವಿರ ನಗ್ಗೆ ಮೊಗ್ಗುಗಳನ್ನು ಕೋದು ಕನ್ನಡ ದೇವಿಗೆ

ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿ

ಯವರು ಅರ್ಪಿಸಿರುವ ಹಾಸ್ಯರೂಪದ ಹೂಮಾಲೆ

“ ಅನರ್ಥ ಕೋಶ ”

“ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಕಚಕುಳಿ ಇಡುತ್ತದೆ ” ಡಿ.ವಿ.ಜಿ.

ಬೆಲೆ ರೂ. ೨-೦-೦

ದೊರೆಯುವ ಸ್ಥಳ :

ತಾ. ವೆಂ. ಸ್ಮಾರಕ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ

ಜಯನಗರ, ಮೈಸೂರು.

ಜಾಣ ತನ

ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೊಬ್ಬಳು ನಾಲ್ಕು ಜನರೆದರು ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಏನು ಗತಿ, ಎಂಬ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಪುರುಷಾಮೃಗ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ರೈಲು ಹತ್ತಿ ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನಂತಲ್ಲಾ! ನೀವೂ ಓದಿರ ಬಹುದು, ಸುದ್ದಿಯನ್ನ. ಆ ಮೇಲೆ ಮಾನನ ಕಡೆಯವರು ಅವನನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಎಳೆದು ತಂದು ಬೆಂಕಿಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಲೆಗೆ ಬಾಷಿಂಗ್ ಬಿಗಿದು ಕೈಗೆ ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟಿರಂತಲ್ಲಾ.... ಪಾಪ!

ಆದರೆ, ಆತನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟು ಬಿಗಡಾಯಿಸುವ ತನಕ ಆತ ಕಾಯಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಊರಲ್ಲಿ, ಇಂತಹ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಫಮ್ಮ ಹುಡುಗರು ಇನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತರದೇಶದವರಿಗೆ ಅವುಗಳ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾದೀತು.

(೧) ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರನೇಕರು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ಫೆಯಿಲಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ, ಒಂದು ಇ. ಪಿ. ಎಸ್ಸು, ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ಪಾರ್ಟ್ ಇಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ, ಆನರ್ಸ್‌ಗೆ ಕೂತರೆ ಒಂದು ಬಿ. ಎ., ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರೆ, ಒಂದು ಟೆಂಪರವರಿ,—ಹೀಗೆ ಹಿಂಗಾಲಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗುವುದರಿಂದ, ಮದುವೆಯ ಶೃಂಖಲೆಯಿಂದ ಅವರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರು ವರು. ಹುಡುಗಿಯರು ಸಲೀಸಾಗಿ ಪಾಸುಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಶಾಲಾಬಾಗಿಲು ದಾಟಿದರೆ ಅವರು ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿಯರು; ಕಾಲೇಜು ಹೊಸಲು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಬಿ. ಎಸ್‌ಸಿಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನವಾಸ್ ಹುಡುಗರನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಗರು. ಇದನ್ನರಿತ ಹುಡುಗರು ಕೂತಲ್ಲೇ ಕೂತು ಕೂಚುಭಟ್ಟರಾಗು ವುದರಲ್ಲಾ ಶ್ವರ್ಯವೇನಿದೆ?

(೨) ಈಗಂತೂ, ಸಿನಿಮತಾರೆಯರೇ ತರುಣಿಯರ ಆದರ್ಶ. ಪ್ರತಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೂ ಸಿನಿಮ ತಾರಾಗಣದಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಪತಿದೇವ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ

ರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅಂದರೆ, ಅವರು ಬಂದು ಕೈ ಹಿಡಿಯುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು, ಹುಡುಗರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ, ನಟರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗರು ಅದೇ ಹಾಡುಗಳನ್ನೇ ಅವಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಹಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಸಹ ಪಾಠಿನಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ವಿವಾಹದಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಶ್ವಮಾಡುವ ಮೊದಲ ನಟರು ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಮುಖದ ತುಂಬ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಬಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರು ಅಗ್ಗದಮಾಲಿನ ಪುಡಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಐದೇ ನಿಮಿಷದ ಅವಸರದ ಚೆಲ್ಲಾಟದಿಂದ ತಮ್ಮ ಮುಖಗಳನ್ನು ಅವಲಕ್ಷಣವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ, ಕನಸಿಗೂ ನನಸಿಗೂ ಗಜ-ಅಜ ಅಂತರವಾಗಿ, ಹುಡುಗರು ಸುರಕ್ಷಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ.

“ಹುಡುಗಿ ನೋಡುವುದು” ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು, ತಾವು ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೂ, ಹುಡುಗಿ ತಮ್ಮನ್ನೊಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದು.

ಇದೀಗ ಜಾಣತನ. ಆ ಉತ್ತರ ಭಾರತದವನದು,....ಹೇಡಿತನ.

—ಶರ್ಮ.

ಅಯಿಂಸೆ ಅಣ್ಣಪ್ಪ

ಅಯಿಂಸೆ ಅಣ್ಣಪ್ಪಗೆ
ಯಿಂಸೇಂದ್ರೆ ಆಗ್ಗು !
ಅವನೈಕ್ಕು ಯಿಲೀನ್ ಯಿಡ್ಡು
ತಿಂತೇ ಅಗ್ಗುಗದು ?
ಅಣ್ಣಪ್ಪ ರೇಗ್ಗಿಟ್ಟು
ಬೆಕ್ಕನ್ನ ಯಿಡ್ಡು—
“ಯಿರಸೆ ಮಾಡ್ಡಾಳಿ” ಅಂತ
ಆಕ್ಚಿಟ್ಟು ಸಿಗ್ಗು !

—ಅಕ್ಕೀ ಗಮಾರ.

ರೈಲು ಕಂಬಿ

“ _____ ”

“ _____ ”

“ದಾವಣಗೆರೆಗೊ... ಇನ್ನೂ ಮುಂದಕ್ಕೋ”

“ದಾವಣಗೆರೆಗೆ”

“ಹೊ! ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲೇ ಇಳಿದು ಬಿಡುತ್ತೀರ”

“ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೇ ಟಿಕೆಟ್ ಇರುವುದು”

“ದಾವಣಗೆರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಊರೋ ... ಅಥವಾ?”

“ಬಿಸಿನೆಸ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ”

“ಕಡ್ಲೆ ಕಾಯಿ ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ತೆಗೆಯುತ್ತೀರ”

“ಹು!”

“ಕಡ್ಲೆ ಕಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿದೆ ಅಲ್ಲವೇ?”

“ಬೆಲೆಗಳೇ ಹೀಗೆ. ಬೀಳೋದು ಏಳೋದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ”

“ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಂಡಿ ಇದೆಯೇನೋ”

“ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜವಳಿ ಗಡಂಗು ಇದೆ.”

“ಹಾಗಾದರೆ ಖಾಯಂ ವಾಸ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಅನ್ನಿ”

“ಬೆಂಗಳೂರು ಲ್ಲೆ”

“ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ ರಾಯ್”

“ಗಾಂಧಿನಗರದಲ್ಲಿ”

“ಗಾಂಧಿನಗರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ”

“ಎಂಟನೆಕ್ರಾಸ್ ತಿರುಗಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತೆ”

“ಮಕ್ಕಳಿಷ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ”

“ಮೂರು”

“ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳೆಷ್ಟು?”

“ಒಂದು ಗಂಡು ...ಎರಡು ಹೆಣ್ಣು”

“ಮಗನ ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟು?”

“ಎರಡು ವರ್ಷ”

“ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳುಗಳ ವಯಸ್ಸು?”

“ದೊಡ್ಡವಳಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ; ಚಿಕ್ಕದು ಕೈಗೂಸು, ಹತ್ತು ತಿಂಗಳು?”

“ದೊಡ್ಡವಳಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ! ಚಿಕ್ಕವಳಿಗೆ ಹತ್ತುತಿಂಗಳೆ? ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ
ರಾಯ್?”

“ಯಾಕ್ರಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ...ನನಗೆ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡತೀರೇ!”

“

”

—ಪಾ. ರಾ.

ಶಿರ ಶೃಂಗಾರ

“ಟಕ್ ಟಕ್ ಟಕ್” ಮೂರು ಬಾರಿ ಬಡಿದೆ ಮುಂಬಾಗಿಲನ್ನು, ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ. ಪುನಹ ಟಕ್ ಟಕ್ ಟಕ್ ಬಾರಿಸಿದೆ. ಬಳೆಯ ಸದ್ದಿನಿಂದ ಮುಂಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿತು. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಮಿನುಗುವ ಮೂಗು ಬಟ್ಟೆನ್ನು ಧಳಕ್ ಎನ್ನಿಸಿ ಹುಬ್ಬು ಗಂಟೆಕ್ಕಿ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ನಾನು ನಕ್ಕೆ. “ಅವರು ಮನೇಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಧಡೀರ್ ಎಂದು ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಹೊರಟೇಹೋದಳು. ಆರೆ! ಇದೇನು ಬಂತು ನನ್ನ ಮನೆಯಾಕೆ ನನಗೇ ಮನೆಯ ವರಿಲ್ಲ ಎಂದೆನ್ನಬಹುದೆ? ಅಥವಾ ಬೇರಾವ ಮನೇಗೋ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದೆನೆ? ಛೇ ನಾನಂಥ ಬಕರನೆ! ಹೊರಗಡೆ ಬಂದು ಬೋರ್ಡು ನೋಡಿದೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರೇ ಕೆತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೇಕೆ ಈ ಕತ್ತು ಹಿಡಿದು ನೂಕಿದಂಥಹ ಅವಮಾನ! ಕೋಪದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮುಂಬಾಗಲಿಗೆ ಬಂದು ಇಕ್ಕಿದ ಕದವನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮ ಕಟಕಟನೆ ಕುಕ್ಕಿದೆ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತೆ ಬಂದಳು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಳು. “ಇದೇನು ನಿನ್ನ ಚರ್ಯೆ-ತಿಂದು ಕೊಬ್ಬೆ?” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದೆ. ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು ಕಣ್ಣು ತುಂಬಾ ನೀರು ತಂದಳು. “ಇದೇನು ನಿಮ್ಮ ತಲೆ” ಎಂದು ಬಿಕ್ಕಿದಳು. “ಎನು ನಿನ್ನ ತಲೆ” ಎಂದು ನಾನೂ ಕೇಳಿದೆ. ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕನ್ನಡಿ ಹಿಡಿದಳು. ನನಗೆ ನಾನೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಗುರ್ತೆ ಪತ್ತೆ ಹತ್ತದಂತಾಗಿತ್ತು ನಿಜ. ನಾನು ಆಗತಾನೆ ಕುಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿಯ ಸೆಲಾನಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೆ. “ಅಡಕ್ಕೇಕೆ ಈ ಚಿಂತೆ” ಎಂದೆ. ಅಳು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದಳು. ಸುಂದರಿಯರು ಅತ್ತರೂ ಚೆನ್ನವೇ. “ನೀರು ಕೊಡು ಮೊದಲು ನನ್ನ ಸ್ನಾನವಾಗಲಿ ಆ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಲಾಪ” ಎಂದು ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ.

ಮತ್ತೆ ಬಂಗಾಗ, ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕರಿಸಿ ಕಸೂತಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ದುಃಖ ಇಳಿದಿತ್ತು ಕೋಪ ಮೂಡಿತ್ತು. ಮಾತೇ ಆಡಲಿಲ್ಲ. ಸಕ್ಕದ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಚಗುಳ್ಳ ಇಟ್ಟಿ-“ಛಾ ಹೋಗಿ ಆಚೆ ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ನೋಡಲಾರೆ” ಎಂದಳು ಸಿಂಹಿಡೆ.

“ಇನ್ನೊಡೆ ನನ್ನ ಶಿರದ ಸಧ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪ್ರಾಣೇಶನೆ ಕಾರಣ”

“ಯಾರು ಕಾರಣವೋ-ನಾನು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ತಿರುಗುವಂತಿಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ.”

“ಪ್ರಾಣೇಶ ನಿನ್ನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾ-ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಅವನ ಬುರುಡೆ ಚಲಾಯಿಸಿದ. ಅವನ ತಲೆ ಮಿಷಿನ್ನು ಕಂಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವ ಹೇಳಿದ್ದು ತಾನು ಕಂಟೋನ್‌ಮೆಂಟಿನ ‘ರೆಸಲ್ಯೂರಿ ಬಂಕ’ದಲ್ಲಿ ಹಜಾಮತಿ ಮಾಡಿಸುವ ಕುಶಲಮತಿ-ಅಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರೇ ಹಜಾಮರು-ಹಂಗೆ ಹಿಂಗೆ ಎಂದು ಒಂದೇ ಸಮ ಭೈರಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಕೊರೆದಂತೆ ಬೋರುಮಾಡಿದ.”

“ಸರಿ ಆ ಮೇಲೆ-ಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ಬೋರಿಂಗೂ ಬಹು ಹಿತವಾಗಿದೆ-”

“ಹ ಹ....ಕೇಳು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ನಾನೂ ಅಷ್ಟೆ-ಆದರೆ ನಂದು ಮಂಡೆಯೇ ಮೋಚಂಕ ‘—ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೂರೈ ಸೆಲಾನು ಅಲ್ಲಿ England ದೊರೆಸಾನಿದು ಕತ್ತಿವರಸೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ....ಸರಿ ಇವತ್ತು ಮುಂಜಾನೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾಮೂ ಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕುಪ್ಪು ಸೆಲಾನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು ಪ್ರಾಣೇಶ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಕಂಟೋನ್ ಮೆಂಟ್ ದೆ ಕಟ್ಟು ಎಂದು ಅಂದುಬಿಡೋಣವೆಂದು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿದ್ದೆ.”

“ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಹರಟೆಯ ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ!”

“ಏನೋ ಮರೆತುಹೋಯ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳು ನಸುಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೆಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಇಣಕಿದಾಗ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಕೂತಿತ್ತು-ಕುಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿ ಊದುಕಡ್ಡಿ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ. ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವರ್ಚಸ್ಸು ಅವನೂ ಒಬ್ಬ ನಾಯಿಂದನೇ ಎಂದೆನ್ನುವಂತಿತ್ತು. ‘ಯಾರು ಕುಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿ, ಹೊಸ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದಂತಿದೆ’ ಎಂದೆ. ಅವ ಗಹಗಹಸಿ ನಕ್ಕ.”

“ಏನು ಕತೆಯೋ ನಾನಂಕ ಕೇಳಲಾರೆ”

“ಕೇಳಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಮೀನು-ಆ ಮೇಲೆ ಕುಪ್ಪು ಎದ್ದು ಸ್ವಿಚ್ ಹಾಕಿದ-ಕುಳಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ತೋರ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಲೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು ಅವ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣೇಶನೇ ಎಂದು.”

“ಹ ಹ ಹ....ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ ವಾಪ-ಆ ಮೇಲೆ ...”

“ಆ ಮೇಲೇನು ನಾನು ಪೆಚ್ಚು-ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟಿನ ಕಳೆ. ಅವನೂ ನನಗೆ ಮುಂಚೆ ಕುಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿ ಸೆಲಾನಿಗೆ ಬಂದದು ‘ರೆಸಲ್ಯೂರಿಬಂಕದ್ದೇ ಈ ಕತ್ತಿ ವರಸೆ’ ಎಂದೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಸುಕಿನಲ್ಲೇ ಬಂದಿದ್ದ. ಇಬ್ಬರೆ ಗುಟ್ಟು ಸೊಟ್ಟಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅವನ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದರೆ ಕುಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿಯ ಶಿಷ್ಯನೆಂದು ಅವನನ್ನು ಟೀಕಿಸಿದ್ದು.”

“ಹಾಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೇರುವುದಿಲ್ಲಾ!....ಹೂಂ ಆಮೇಲೆ.”

“ಆ ಮೇಲೆ ಅವನ ಸಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿದ-ಸರಸರನೆ ಎದ್ದು ಬಂದು ‘ಹೌದು ಕಣೋ ಹಾರವ ನಾನು ಹಜಾಮ—’ ಹೌಹಾರಿ ಬಳಿಯಲ್ಲಿನ ಮಿಷನ್ನು ಸೆಳೆದು ಕಪಕಪನೆ ನನ್ನ ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸೇ ಬಿಟ್ಟ ಭೂಪ.”

“ಅಯ್ಯೋ ರಾಮಚಂದ್ರ!”

“ಕುಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿ ಬಿಡಿಸಿ ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿದ ಆಥರೆ ನನ್ನ ತಲೆ ಆಗಲೇ ಆ ಮಿಷನ್ನಿನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕಿವಿಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಅಂಗಲು ಕಿತ್ತಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಸರಿ ಕುಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಒಂದು ಹದಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸತೊಡಗಿದ—ಆ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವೇ ಸಧ್ಯದ ನನ್ನ ತಲೆಯ ಅವತಾರ....ಆ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು. ಈ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ದೊಡ್ಡದು ಚಿಕ್ಕದು ಮಿಷನ್ನು ಕತ್ತರಿ ಪ್ರಯೋಗದ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನನ್ನ ಶಿರ-ರೋಮ ರೋಮವನ್ನೂ ಕಿತ್ತು ಒಂದು ಹುಂಜದ ಜುಟ್ಟಿನಂತೆ ಮಧ್ಯೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕೂದಲು ಅಂಟಿವೆ ಅಲ್ಲವೆ.”

“ಶಿರ ಶೃಂಗಾರದಲ್ಲೂ ನಿಮ್ಮದು ತಮಾಷೆಯೋ ಆದರೆ-ಹೇಗೆ-ಆ ಪ್ರಾಣೇಶನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗಲಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ”

“ಸಧ್ಯ ನೀನು ಸುಮ್ಮನಿರು ಯಾರಸಿಟ್ಟು ಯಾರ ಮೇಲೆ? ಅವಳು ನಿನ್ನ ಮೂಗು ಮುರಿಯಲಿ ನಾನು ಹೇಗೆ ಮುಖ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಾಡಲಿ-ಮಿನೂ ಮೀನೂ ಅದಿರಲಿ....ನನ್ನ ತಲೆ ತೀರ ಅಧ್ವಾನವಾಗಿದೇಂತೀಯೆ.”

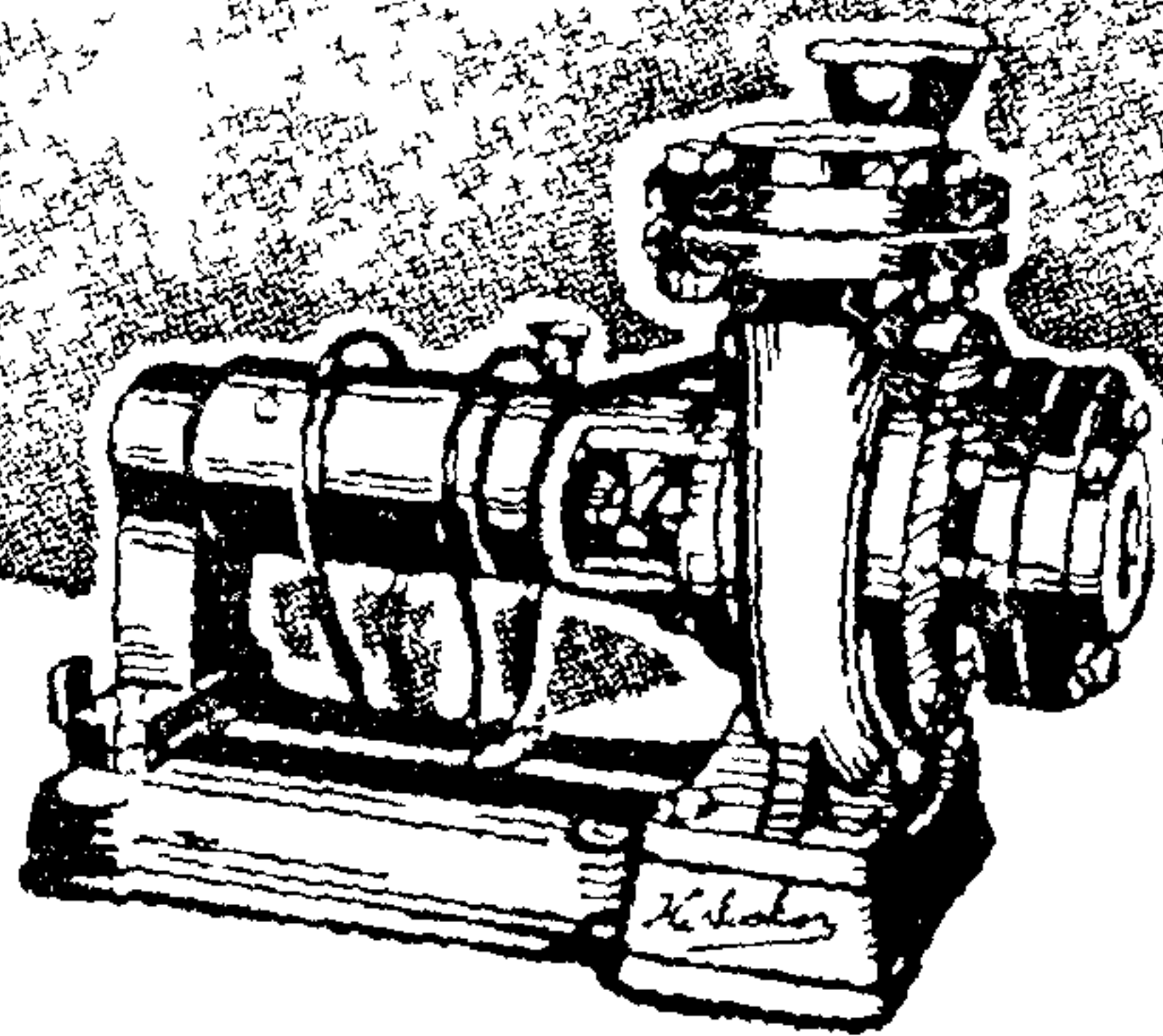
“ಅಸಹ್ಯ ಅಂದರೆ ಕೊಂಚ ಒಸ್ಪೀತು-ಎಡಬಲ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಸುತ್ತು ಎರಡೂ ವರೆ ಅಂಗುಲ ಕೂದಲಿಲ್ಲ-ನಿಮ್ಮ ಸೌತೆಕಾಯಿ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗಾದರೆ ಹೇಗಿರಬೇಡ ಊಹಿಸಿ. ದಪ್ಪ ಉದ್ದ ಸೌತೆಕಾಯಿಯ ಸಿವ್ವೆ ಹೆರದು ತುತ್ತು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಬಳಿದು ನಟ್ಟ ನಡುವೆ ಗುಂಡಗೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗಿದೆನಿಮ್ಮ ತಲೆ”

“ರಾಮ ರಾಮ ಕೇಳಲಾರೆ-ಈಗ ನಾನು ಹೇಗೆ ಆದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣ್ತೀನಿ ಹೇಳಿ”

“ನುಣ್ಣಿಗೆ ಕತ್ತಿ ಸೇವೆ ನಡೆಯಲಿ”

“ಸರಿ ಮೀನು-ಮುಖ್ಯ ನೀನು ನನ್ನ ನೋಡಿದವಳು ಊರು ಹಳಿದರೇನಂತೆ-ನಿನಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾದರೆ ಸರಿ ಇಕ್ಕೋ ಕೊರಟಿ....” ಎಂದು ಕುಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿ ಸೆಲಾನಿನತ್ತ.

—ಯಜ್ಞ ಪತು.

Kirloskar
Centrifugal
Pumps

KIRLOSKAR BROTHERS, LTD.,

Sri Narasimharaja Road,

P.O. BOX No. 106

: BANGALORE 2

ಶ್ರೀ

ನರಸಿಂಹರಾಜ ರೋಡ್,
ಬೆಂಗಳೂರು

ಪ್ರಿಯ ಓದುಗ,

ವಿಜಯನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಭಗ
ವಂತನು ಶಾಂತಿ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಗಳನ್ನು ಕರು
ಣಿಸಲಿ. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ನಿಮಗೆ ವಿಜಯವಾಗಲಿ.
ಆಗಬಹುದಾದ ಬೇವು ಪ್ರಸಂಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೆಲ್ಲದಂತಹ
ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಂದ ನಿಮಗೆ ಕಹಿ ತೋರದೆ ಸವಿ ಕಾಣಿಸಲಿ.

ಹೀಗೆಂದು ಮನಸಾರೆ ಹಾರೈಸುವ,

16-3-1953

ಕಿರ್ಲೋಸ್ಕರ ಬಂಧುಗಳು.

ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಮಗಳಮ್ಮ

ಪೂನಾರೈಲು; ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಮಾವ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟ, ಸೆಕೆಂಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನೆ; ನವದಂಪತಿಗಳು; ಮದುವೆಯಾದ ಎಂಟನೆಯದಿನವೇ ಹೊಸ ಸಂಸಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶ.

ಆನಂದವೋ, ಆನಂದ. ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರೇ, ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ.

ಸರ್ಜ್‌ಸೂಟುಧಾರಿ ಅಳಿಯ, ಕೋಟೆನ್ನು ಕಳಚಿ, ತೂಗುಹಾಕಿ, ಸುಖಾಸೀನ ನಾದ. ಅವಳೂ ಬಗ್ಗಿ ಹೊಸ ಪೂವನ್ನು ಕಳಚಿರಿಸಿ, ಸುಖಾಸೀನಳಾದಳು. ಕಣ್ಣಿಂದ ಹನಿಯನ್ನು ಉಗುರಿನ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದಳು. ಕಿಟಕಿಯಾಚೆ ನೋಡುತ್ತ, ಮೌನ ತಾಳಿದಳು.

ಆತ, “ಹಾ” ಎಂದ. ಅವಳು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟಳು. ಆತ, “ಅಂತೂ, ಹೊರಟದೇವೆ” ಎಂದ. ಅವಳು, ಅಳುವನ್ನು ನುಂಗಿದಳು. “ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣು, ಗರತಿ, ಮಿಸಿಸ್, ಅಂತ ಅನ್ನಿ ಸಿಕೊಂಡೆಯಲ್ಲಾ? ಹೇಗಿದೆ ಈಗ” ಎಂದ. “ಇನ್ನೂ ಎಂಟೇ ದಿನ ಆಗಿರೋದು.... ಈಗಲೇ ಏನು ಹೇಳಲಿ?” ಅಂದಳು, ಅವಳು “ಮದುವೆ, ಮದುವೆ, ಅಂತ ಇಷ್ಟು ಸಂಭ್ರಮ ಸಡಗರ ಪಡುತ್ತಾರಲ್ಲಾ,.... ಹುಂ.... ಇಮೂ ಒಂದು ನಾಟಕ” ಅಂದಳು, ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ.

“ಏಕೆ?” ಎಂದ, ಆತ. “ಏಕೆ ಅಂದರೆ ಏನು ಹೇಳಲಿ? ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಮದುವೆ ಮದುವೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಅಂತ ಪೇಚಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲಾ ಒನ, ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳು, ಅಂತ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲಾ, ಅವಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಆಯ್ತು, ಇವಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಆಯ್ತು, ಅಂತ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಡುತ್ತಾರಲ್ಲಾ, ಅದನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ” ಎಂದಳು, ಆಕೆ, “ಏಕೆ ಅಂತ.”

“ಅವರೆಲ್ಲ ಎತ್ತಲಾಗಾದರೂ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ! ನಮ್ಮ ಪಾಡು ಏನು,” ಎಂದ ಆತ, ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತ.

“ಅದನ್ನೇ ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಿದೇನೆ.... ನಮ್ಮ ಪಾಡು ಏನು ಅಂತ,” ಅಂದಳು, ಆಕೆ.

“ ಏನೇ ಇದು ಸುಭದ್ರಾ! ಪೂನಾದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಇದೆ, ನೆರೆಹೊರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ನನಗೆ ೩೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಇದೆ,....ದೇವರಿದಾನೆ, ಸುಮ್ಮನಿರು”, ಎಂದ, ಆತ, ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿಯುತ್ತ.

“ ಆದರೂ....”

“ಆದರೂ, ಗೀದರೂ, ಆ ಮಾತೆಲ್ಲ ಬೇಡ, ಈಗ....ಈಗ, ಬರೀ ಆನಂದ, ಸ್ವರ್ಗ, ಅಮೃತ, ಕುಣಿಯೋಣ ಬಾರಾ! ಕುಣಿಯೋಣ, ಬಾ! ಅಂದಿದಾರೆ, ಬೇಂದ್ರೆ ಯವರು.”

“ಮೊನ್ನೆ ಆರತಕ್ಷತೆಗೆ ನಾನುಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ, ಸೀರೆ! ಹೇಗಿತ್ತು?” ಎಂದಳು.

“ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ನರ್ಗಿಸ್ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದಿ ” ಎಂದ, ಕೈ ಹಿಡಿದು.

“ನನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಮಗಳು, ಪ್ರಮೀಳಾ?” ಎಂದಳು, ಉದ್ವೇಗದಿಂದ.

“ಛಾ! ಛಾ! ಛಾ!” ಎಂದ.

“ ಏಕೆ? ಅವಳ ಮೇಲೆ ಯಾಕೆ ನಿಮಗೆ ಕೋಪ? ಅವಳೇನು ಅಷ್ಟು ಅವಲಕ್ಷಣವೆ? ಕೊಂಚ ಮೆಳ್ಳಗಣ್ಣು ಇರಬಹುದು....ಆದರೂ, ಅವಳೆಂಥ ಜಾಣೆ ಗೊತ್ತೆ? ಇಂಟರ್ಮೀಡಿಯೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಾರ್ಟ್ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪಾಸುಮಾಡಿದಳು, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ನಲ್ಲಿ, ಜಾಣೆ ಅವಳು”

“ಯಾವ ಪ್ರಮೀಳನ ವಿಷಯ ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದು? ನಿನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಮಗಳೆ? ಅವಳು ಏ ವನ್! ನನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಮಗಳೋ ಅಂತ ಇದ್ದೆ....ನನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಮಗಳು ಶುದ್ಧ ಅವಲಕ್ಷಣ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಮೀಳಾ....ಆಹ!....”

“ ಸುಶೀಲಾ ? ”

“ ಸುಶೀಲ ಶುದ್ಧ ತುಂಟ ಹುಡುಗಿ. ವಿಪರೀತ ಚೆಲ್ಲು ಚೆಲ್ಲು...”

“ಯಾರು? ಅವಳೇ! ಅವಳು ಚೆಲ್ಲು ಚೆಲ್ಲೆ? ಇದೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು... ನನ್ನ ಮನೆಯವರನ್ನ ಕಂಡರೆ ನಿಮಗೆ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ... ನಾವೆಲ್ಲ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋದರೂ” ಮೋಡ ಕವಿಯಿತು.

ಮಳೆ ಬರುವ ಸಂಭವ ಕಾಣಿಸಿತು.

“ಅಯ್ಯೋ! ಹುಚ್ಚಿ! ನಾನು ತುಂಟಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು ಯಾವ ಸುಶೀಲಾನ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗದೆ, ಗೋಳಾಡುತ್ತಿದೀಯಲ್ಲೇ.... ನನ್ನ ಕೂಡ ಆನರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳಿದ್ದಳು.... ಸುಶೀಲಾಂತ”

“ಅವಳು ಶುದ್ಧ ಚೆಲ್ಲು ಚೆಲ್ಲು.... ಅಂದರಲ್ಲಾ.... ಹಾಗಂದರೇನು?”

“ಹಾಗಂದರೆ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವ ಗಂಡು ಹುಡುಗರ ಹತ್ತಿರವೆಲ್ಲ....”

“ಅಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ, ಅನ್ನಿ”

“ಛೇ! ಛೇ!”

“ಬಿಡಿ, ಅಂದ್ರೆ! ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.... ಅದಕ್ಕೇ ನನಗೆ ಗಾಬರಿ.... ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿ ನಾನು, ನಿಮಗೆ ಬೇಡವಾಗಿರೋ ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಅಕ್ಕನ ಮಕ್ಕಳು ತಂಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು.... ನೀವು ಆ ನಿಮ್ಮ ಸುಶೀಲಳನ್ನೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು... ನಾನು ತುಮಕೂರಲ್ಲೇ ಇಳಿದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.... ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಪೂನಾಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.... ತಂತಿ ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ.... ಹಾಳು ಸುಶೀಲ.... ಅವಳೇ ಬರಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೇಲಿ....”

“ಲೇ! ಏನೇ ಇದು? ಮದುವೆಯಾಗಿ ಎಂಟೇ ದಿನದಲ್ಲೇ ಹೀಗೆ ಜಗಳ ಕದನ....”

“ಹೌದು! ನಾನು ಜಗಳ ಗಂಟೆ, ಬಜಾರಿ, ಮಾರಿ,.... ನಿಮ್ಮ ಸುಶೀಲಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಬರಲಿ! ಬರೀ ಬೂಟಾಟಕೆ ಜನ ನೀವು.... ಮೋಸಗಾರರು ... ಗಂಡಸರು ನಾ ನೆಲ್ಲಾದರೂ ಕಂಚಿ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುತ್ತೇನೆ....”

“ನೀನೇಕೆ ಸಾಯಬೇಕು! ಆ ಸುಶೀಲ ಆಗಲೇ ಸತ್ತಿದಾಳೆ”

“ಆ! ಅವಳಿಲ್ಲವೆ ಈಗ?”

“ಸತ್ತು ಮೂರು ವರ್ಷವಾಯಿತು”

“ಅದಿರಲಿ! ಈ ಸೀರೆ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆಯೆ, ನನಗೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ನೀವು?”

—ಶ್ರೀಮತಿ ಕೇಸರಿ.

— 0 —

ಕಪಿಯ ಚಿಂತೆ

ಎಂತಾದರು ಚಿಂತೆ ಬಿಡದು | ೧

ಶ್ವಿಂತರಾದವರಾನೊಬ್ಬರನು ಕಾಣೆ || ೨ ||

ನೆಹರುಗೆ ದೇಶವೇ ಭಿನ್ನವಾದಾ ಚಿಂತೆ
ಮಹಸುಹಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೇನೇನೊ ಚಿಂತೆ ||

ಐಕೆಂಬ ಹೊಸಬನಿಗೆ ಕೊರಿಯ ಯುದ್ಧದ ಚಿಂತೆ
ಕೊರಿಯರಿಗೆ ಇಕ್ಕಲದಾ ಬಾಂಬುಗಳ ಚಿಂತೆ ||

ಪಡುವಲಾ ಬಿಳಿಯರಿಗೆ ಪೆಸ್ಯು ತೈಲದ ಚಿಂತೆ
ನಡುವಕ್ಷ ಬೆನನರಿಗೆ ಎಸ್ಯ ಎತ್ತಣ ಚಿಂತೆ ||

ಠಾಜಾಜಿಗೂ ಚಿಂತೆ ರಾಜಿಯಾದರೂ ಚಿಂತೆ
ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗೂ ಚಿಂತೆ ಮೋಜು ಮಾಡುವ ಚಿಂತೆ ||

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ಮರದಿ ಸುಖದಿ ಬಾಳುವ ಕಪಿಗೆ
ಎಂದು ತನಗ್ಯೂಯೆಸ್ಸೆ ಪಯಣವೆಂಬೋ ಚಿಂತೆ ||

ಎಮ್ಮೆಸ್ಸಿ ಮುಗಿಸಿದಾ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರಿಗೆಲ್ಲ
ಕಪಿ ಜೊತೆಗೆ ತಮಗೂನು ವೀಸ ಸಿಕ್ಕುವ ಚಿಂತೆ ||

—ಕಾಣಿಕೆ.

ಒಳ್ಳೆ ಬತ್ತಿ

ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಹೆಡ್ಡುನ್ನಿಗಿರಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಲೇ ಹೋಗಿ ನೆಲಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರವಾಯಿತು. ಪಟ್ಟವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಹಳೇ ಕಾಲದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗೋದಂದರೆ ಬಲು ಕಷ್ಟ, ನೋಡಿ. ಹೀಗೆ ಒತ್ತಿದರೆ ದೀಪ, ಹಾಗೆ ಹಿಂದಿದರೆ ನೀರು ಹಳ್ಳಿಲೆಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು? ನೀರಿಗೇನೂ ಬಾವಿ ಯಾಯಿತು, ದೀಪಕ್ಕೆ ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆಯೇ ಗತಿ. ಅಂತು ಹೋಗೋದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಪಾತ್ರೆ ಪದಾರ್ಥ, ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮು ಎಲ್ಲವೂ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಅಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ಮೂಲೆ ಸೇರಿದ್ದ ದೀಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಲಾಶೆಮಾಡಿದೆ. ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ ಸೀಸೆ ಒಡೆದುಹೋಗಿತ್ತು. ಡಬ್ಬ ತುಕ್ಕುಹಿಡಿದು ತೂತಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಲಾಟೇನೇನೋ ಚೆನುಣೆ ಒಡೆದುಹೋಗಿದ್ದರೂ ಹಿತ್ತಾಳೆಯದಾದ್ದರಿಂದ ಏನೂ ಆಗದೆ ಹಾಗೇ ಇತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಓಬೀರಾಯನ ಕಾಲದ ಒಂದು ಟೀಬಲ್ ಲ್ಯಾಂಪ್ ಇತ್ತು. ಅದು ನಮ್ಮ ಮುತ್ತಾತನ ಕಾಲದಿಂದ ನಮಗೆ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ. ಅದರ ಶರೀರಾದ್ಯಂತ ಮೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೇಣದ ಸಮೇತ ಅದನ್ನು ತೂಕಮಾಡಿದರೆ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧಮಣ ತೂಗುತ್ತಿತ್ತೇನೋ. ಅಂತು, ಯುದ್ಧ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ದಾದ್ದರಿಂದ ಅದು ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಚೆನುಣೆ ಚೂರಾಗಿತ್ತು ಬತ್ತಿ ಉರಿದುಹೋಗಿತ್ತು. ಅದರ ಯಾವ ಭಾಗ ಕಳೆದುಹೋದರೂ ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಬಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು ಆದರೂ ನೋಡೋಣ ರಿಪೇರಿ ಆಗೋದಾದರೆ ಎಂದು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದ್ವಿತೀಯ ಹಸ್ತದ ಮಾರಾಟಗಾರ ಹುಸೇನಾಬಿ ಹತ್ತಿರ ಹೋದೆ.

ಹುಸೇನಾಬಿ ಒಳ್ಳೆ ಕಸಬುದಾರ ಲ್ಯಾಂಪನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ಬಿಚ್ಚಿಬಹುದಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಚ್ಚಿ ಮತ್ತೆ ಸೇರಿಸಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ದೂರ ನೆಲದಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕಿ, ಅದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ, “ಇದು ಭಾಳಾ ಅಳೇಕಾಲದ್ದು ಸಾಮಿ ಲೈಂಪು. ಸಾನ್ ಚೋಕ್ರಾ ಇದ್ದಾಗ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಈಗ ಸಿಕ್ಕಾಕಿಲ್ಲ. ಇದರ್ ಚಿಮ್ಮಿ ನೂ ಸಿಕ್ಕಾಕಿಲ್ಲ ಬತ್ತಿನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರ್ ಬರ್ನಲ್ ಥರಡ್ ಮೋಗೈತೆ. ಅದೂ ಸರೀ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಮಾಡೋದ್ ವಸಿ ಕಷ್ಟ ಏತೆ ಸಾಮಿ” ಅಂದ.

“ಎನಾರಾ ಮಾಡಿ ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಸಾಹೇಬ್” ಅಂದೆ.

“ಸರೀ ಮಾಡಿಕೊಡ್ತೀನಿ. ನಾಕ್ ರೂಪೈ ಆಗ್ತೈತೆ” ಅನ್ನುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತು ಬಿಟ್ಟೆ. ನಾನು ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತೇನೆ ಅಂದೆ. ಅವನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಎರಡೂಕಾಲು ಕೊಡ್ತೇನೆ ಅಂದೆ. ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಎರಡೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ತಿರುಗಿ ಬರಬೇಕೋ ಇಲ್ಲೋ ಸಾಹೇಬ್. ಮಾಡಿ ಕೊಡಿ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ರೆ ಹೋಗ್ತೇನೆ” ಅಂದೆ. ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಚೌಕಾಶಿ ಮಾಡಿದರೂ ಆಸಾಮಿ ಕೆಳಕ್ಕೆಳೆಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ನಿರಾಶನಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದು, “ವೋಗ್ಲಿ ಕೊಡಿ ಸಾಮಿ, ಏನೊ ನಿಮ್ಮ ಮಕ ನೋಡಿ, ನನ್ನಾವ ತಿರ್ಗಿ ಬರ್ಬೇಕಂತ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಅನ್ನುತ್ತಾ ಲ್ಯಾಂಪ್ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ತಿರುಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಿ, ಏನೇನೋ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿ, ಯಾವುದೋ ಹೊಸಬಗೆಯ ಚಿಮಣಿಯನ್ನೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ಜೊತೆಗೆ ಬತ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟ.

ಮನೆಗೆ ತಂದು ಹಚ್ಚಿ ನೋಡಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉರಿಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಉರಿ ಭುಗ್ ಭುಗ್ ಎಂದು ಆರಿಹೋಯಿತು. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಸ ವ್ಯಾಧಿ ಬಂದಹಾಗಾಯಿತು. ಪುನಃ ಹುಸೇನ್ ಸಾಬಿ ಹತ್ತಿರ ಓಡಿದೆ. ಅವನು ಹರ್ಷಮುಖಿಯಾಗಿ ಲ್ಯಾಂಪಿನ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ಕಳಚಿ ನೋಡಿ, “ಇದರ್ಧು ಒಂದು ಇಸ್ಕೂಂ ವೋಗ್ತೈತೆ ಸಾಮಿ. ಆ ಸಂದೀಲಿ ಗಾಳಿ ನುಗ್ತೈತೆ. ಅದ್ದೇ ಅಂಗಾಗೋದು” ಅಂದ. ಸರಿ, ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಂದೆ. “ನನ್ನಾವ್ ಸಿಕ್ಕಾಕಿಲ್ಲ ಸಾಮಿ. ಬೇರೆ ಕಡೆ ನೋಡಿ” ಅಂದ. ಆ ಲ್ಯಾಂಪನ್ನೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಯಾರ ಅಂಗಡಿಗೆ ಅಲೆದರೂ ಅದಕ್ಕಾಗುವ ತಿರುಪು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ದುಡ್ಡು ಬೇರೆ ಹಾಳುಮಾಡಿದ್ದುದರಿಂದ ಲ್ಯಾಂಪನ್ನು ಮೂಲೆಗೆಸೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸು ಬರಲಿಲ್ಲ. ತಿರುಗಿ ಹುಸೇನ್ ಸಾಬಿ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. “ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೇ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ತಿರುಪು ಇರಬಹುದು, ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿ ಸಾಹೇಬ್” ಅಂತ ಗೋಗರೆದೆ. ಅವನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರ ತೋರಿ, “ನಾಳೆ ಸಂಜೆಗೆ ಬನ್ನಿ, ಅದ್ರೆ ಉಡೀಕ್ ಮಡಗ್ತೀನಿ” ಅಂದ.

ಮಾರನೇ ದಿನ ದೀಪ ಹಚ್ಚೋ ವೇಳೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವನು ಒಳಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳೆ ಹಿತ್ತಾಳೆ ತಿರುಪನ್ನು ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದ. ಅದನ್ನು ಲ್ಯಾಂಪಿಗೆ ಹಾಕಿ ತಿರುಗಿ ಸುತ್ತಾ, “ನಿಮ್ಮಿಂದ ಒಂದಿನ ಎಲ್ಲ ವೆರ್ತ ಸಾಮಿ ನನ್ನೆ, ನೀವೈದ್ ರೂಪೈ ಕೊಟ್ಟ ಡಬೇಕು” ಅಂದ. ನಾನು ಲ್ಯಾಂಪನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜೇಬಿನಿಂದ ಮೂರು

ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದು ಅವನ ಕೈಲಿಟ್ಟ. ಅವನು ಗೊಣಗಿಕೊಂಡೇ ಅದನ್ನು ಗಲ್ಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದ.

ದೀಪನೇನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉರಿಯಿತು. ಮಾರನೇ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಾಗೇ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಿಂದ ದೀಪನನ್ನು ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದು, ತಿರುಗಿಸಿ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಅವನು ಹೊಸದಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದ ತಿರುಪಿನ ಮೇಲೆ 'ಶೀನಪ್ಪ' ಅಂತ ಸಣ್ಣಗೆ ಬರೆದಿದ್ದುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ನಮ್ಮ ತಾತನ ಹೆಸರು. ಅದನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದ ನೆನಪು ಬಂತು! ಅಂತೂ ನನಗೆ ಸಾಬಿ ಒಳ್ಳೇ ಬತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟ !!

—ನ. ಸು.

“ ನಾನು ಹಿಂದೆ ನಿನಗಿರುವಲ್ಲಿ ಹೀರೋ ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕುಂತಿದೀನೋ—ಅದಕ್ಕೆ! ”

ದಿಗ್ಗಂತಿ

ಒಂದೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಔಷಧಿ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರರು ಒಂದೊಂದು ಔಷಧಿ. ಇವರ ಅನುಭವ ನನಗೆ ಮೊನ್ನೆ ಆಯಿತು.

ಯಾವುದೋ ಖಾಯಿಲೆ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು—ವಿಚಿತ್ರ ಖಾಯಿಲೆ—ಜ್ವರ ಅಂದರೆ ಜ್ವರ ಅಲ್ಲ. ಕೈ ಕಾಲು ನೋವು ಅಂದರೆ ನೋವಲ್ಲ; ಉರಿ ಅಂದರೆ ಅಷ್ಟಿಲ್ಲ; ಮೈಗೇನೂ ಅಲಸ್ಯವಿಲ್ಲ; ಮಲಗಿರುವುದೆಂದರೆ ತ್ರಾಸ; ಕೂರುವುದು ಕಷ್ಟ; ಓಡಾಡಿದರೆ ಅಸಹ್ಯ.

ಸರಿ! ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದೆ, ರೌಂಡ್ ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ. ಇವರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಚೀಟಿ; ಅವರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ; ತುತ್ತು ತುದಿತನಕ-ವಿಮಾನದಿಂದ ಇಳಿದವರ ವರೆಗೆ.

ಅವರು ಆ ಪಾದಮಸ್ತಕ ತನಿಖೆನಡೆಸಿ, ಹಲ್ಲನ್ನೆಲ್ಲ ಕೀಳಿಸಬೇಕು, ಎಂಬ ಸಲಹೆ ಇತ್ತು, ಪ್ರಚಂಡದಂತ ವೈದ್ಯರೊಬ್ಬರ ವಿಳಾಸ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರು. ತುಟಿ ತೆರೆಯದೆ, ಅವರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಗಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೆ.

ಆತ, ಭಾರಿದಿಗ್ಗಂತಿ. ನೋವಾಗದಿರಲು ಎಡಗಡೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಜೀ ಮದ್ದು ಚುಚ್ಚಿ, ಇಕ್ಕಳಹಾಕಿ, ಎಳೆದರು, ಹಲ್ಲನ್ನ.

ಕೆಳದವಡೆಯ ಹದಿನಾರು ಹಲ್ಲುಗಳೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೇ ಎಳೆತಕ್ಕೆ ಈಚೆಗೆ ಬಂತು. ಅವರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ!" ಇದೇನಿ ಇದು? ನಲವತ್ತು ವರ್ಷದ ನನ್ನ ಪ್ರಾಕೃತಿಕನಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೂ ಹೀಗೆ ಆಗಿಲ್ಲವಲ್ಲರಿ?" ಎಂದು ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳೆಟ್ಟರು.

ಮೇಲಿನ ಸಾಲಿನ ಬಲಗಡೆ ಮೂಲೆಗೆ ಸೂಜೀ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲು ಸೂಜಿಗೆ ಮದ್ದು ತುಂಬಿದರು ಆಗ, ನಾನೇ ನನ್ನ ಕೃತಕದಂತದ ಮೇಲಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು, ನನ್ನ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಕಿತ್ತು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟೆ. ಹದಿನಾರು ಹಲ್ಲು ಕಿತ್ತದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೂಲಿಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

—ಕಾಮತ್.

ಕೊಳ್ಳುವ ಮಂದಿ

ನಾಲ್ಕು ಪೇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದೆ, ವಿಷಯವನ್ನೆ!—ಒಕ್ಕಣೆಯಾಗಿ ಒರೆದು. “ಮನೆ ಮಾರಾಟಕ್ಕಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಮಧ್ಯ ರಾಸ್ತಾದಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಮಂದಿರ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಟೆಪಾಲಾಪೀಸ್ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನುಕೂಲಗಳಿಗೆ ತೀರ ಹತ್ತಿರ, ಭಜನೆ ಮಂದಿರ ರಾಮೋತ್ಸವ ಸಮಿತಿ ಶಿಶುವಿಹಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ತುಂಬ ದೂರ, ಸಾಲು ಮರದ ರಸ್ತೆ, ಮನೆ ಮುಂದೆ ಬೀದಿ ದೀಪ, ಒಳಗೆ ನಲ್ಲಿ ದೀಪ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗಾಡಿಖಾನೆ, ವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ, ಆರು ಕೋಣೆಗಳು, ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತಹ ಚಿಕ್ಕ ಉಗ್ರಾಣ, ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ಬರೆದು, ಮಾಲೀಕರು ಅದೇ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದಾರೆ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ಧಾಳಿ. ನನ್ನ ಬಾಳು ಈಗ ನನ್ನದಲ್ಲ-ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ರಾಹುಕಾಲ, ಗುಳಿಕಕಾಲವೆನ್ನದೆ ಯುಗಾದಿ ಏಕಾದಶಿ ಪ್ರದೋಷವೆನ್ನದೆ, ಯಾರು ಯಾರೋ, ನಾನು ಊಟಮಾಡುವಾಗ ಸ್ನಾನಮಾಡುವಾಗ ಕ್ಷೌರಕ್ಕೆ ಕೂತಾಗ, ಧಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಸಕುಟುಂಬ ಸಪರಿವಾರ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೋ, ರಾಮ ರಾಮ! ಎಷ್ಟು ಮದುವೆಯಾಗಿದೆ ನನಗೆ? ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೆಷ್ಟು? ಇಲಿ ಇದೆಯೇ? ಹೆಗ್ಗಣಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟಿದೇನೆಯೇ? ಗೆದ್ದಲು? ತಗಣೆ? ನಾನು ಗೋಡೆಗೆ ತಗುಲಿಸಿರುವ ಫೋಟೋಗಳು ಯಾರುಯಾರದು? ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಂವಾದನೆ ಎಷ್ಟು? ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪೂರೈಸಿದೇನೆಯೇ? ಹೀಗೆ, ಪೀಡೆಯೋ, ಪೀಡೆ!

ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬನೂ ಇನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. “ಮನೆ ಮಾರಾಟಕ್ಕಿದೆ” ಎಂಬ ಜಾಹಿರಾತಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ೩೦ ರೂ. ಮಾತ್ರ ನೀರು ಪಾಲು.

ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುವವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಐದು ಜಾತಿಯವರು.

(೧) “ಸುಮ್ಮನೆ” ಜಾತಿ ಅಂದರೆ, ಅವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಮನೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದವರು. ಹೀಗಿದೆ, ಏನು ಕಥೆ, ಮನೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬಿಗಿಯಾಗಿದೆಯೆ ಸಡಿಲ

ವಾಗಿದೆಯೆ, ಮನೆ ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯವೆ, ಎಂದೆಲ್ಲ ಸುಮ್ಮನೆ ಮನೆನೋಡಿ ಹೋಗೋಣ ಅಂತ ಸುಮ್ಮನ ಬಂವವರು. ಎಂದು ಇವರು ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

(೨) “ಬಂಡವಾಳ” ದವರು, ಅಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಜೀಕಾದ ವಿಚಾರ ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಂಸಾರ ವಿರಬಹುದು, ಅಡ್ಡಗೋಡೆ ಎಷ್ಟು ಹಾಕಬಹುದು, ಮುಂದಿನ ರೂಮು ಗೋಡೆಕೆಡವಿ ಅಂಗಡಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸ ಬಹುದೆ, ಕಾಂಪೌಂಡಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಲಾರಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು, ಗಾರೇಜಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಂಸಾರ ಬಾಡಿಗೆಗಿರಬಹುದು, ಇತ್ಯಾದಿ. ನೂರಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ಗಿಟ್ಟದೆ ಇದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಜೀಕಿಲ್ಲ.

(೩) “ಸಿಂಪತಿಗರು” ಅಂದರೆ, ಅವರು ಮನೆ ಪೂರ್ತ ನೋಡುವುದು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸಹತಪಿಸಿ, “ಯಾಕಪ್ಪ ಮಾರುತ್ತೀರಿ ಇಂತಹ ಮನೇನ? ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಗಳೇನು, ನಮಗೆ ಹೇಳಿ, ನಾವು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಸಾಲ, ಮನೆಯನ್ನ ಬರೆದು ಕೊಡಿ ನಮಗೆ” ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುವವರು.

(೪) ರಕ್ತ ಹೀರಿಗಳು, ಅಂದರೆ, ಮನೆ ಸುತ್ತ ಒಂದು ರೌಂಡ್ ಬಂದು, “ಎಂಟೂವರೆದಕ್ಕಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ದಲ್ಲ ಅಂತ ತೆತ್ತು ಬಿಡಿ, ಅದೇ ಎಂಟೂವರೆಗೆ ಯಶವಂತ ಪುರದಲ್ಲಿ ನನ್ನದೊಂದು ಘನೆ ಇದೆ, ಅಮೇರಿಕನ್ ನಮೂನೆ, ಒಳ್ಳೆಗಾಳಿ ಬೆಳಕು, ಬಸ್ಸಿದೆ ಗಂಟೆಗೊಂದು, ಹಾಯವಾಗಿರಿ; ಜೇಡ, ಎಳೂವರೆಗೆ ಒಂದು ಔಟ್ ಹೌಸಿದೆ, ಮು-ಭಾಗ ಖಾಲಿ ಜಾಗ, ತರ್ಕಾರಿ ಬೆಳೆಯ ಬಹುದು” ಎಂದು ಹಳ್ಳಕ್ಕೆಳೆಯುವವರು.

(೫) ಕ್ರಾಕ್ಯುಗಳು, ಅಂದರೆ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ಈ ಮನೇನ ನೀವು, ಅದಕ್ಕಿ ಬೇಗ ಮಾರುವುದೇ ಕ್ಷೇಮ, ಅದರೆ, ಆ ಹಣವನ್ನ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕೊಡಿ ನಾವು ಒಂದು ಹೂಸ ಕಂಪೆನಿ ಮಾಡಿದೇವೆ, ಕಾಮಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರ, ಅಧವ ಕೊಡೆ ಕಂಪನಿ, ಅಧವ, ವಿಟಮಿನ್ ಕಂಪನಿ, ಅಧವಾ, ರೇಸ್ ಕುದುರೆ ಕಂಪನಿ, ಅಧವ, ಸಿನಿಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಂಪನಿ, ನೂರಕ್ಕೆ ೫೦ ಲಾಭ, ನಿಮಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ೩೦ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಧಗ ಇಲ್ಲ, ಸೋಸ ಇಲ್ಲ-ಆಗಲಿ, ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದು ಬರುತ್ತೇನೆ, ನಮ್ಮನ್ನ ಮರೆಯಬೇಡಿ” ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚುವ ತಲೆ ತಿರುಕ ಮಂದಿ.

ಈ ಎಲ್ಲರಿಂದಾಗಿ, ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನ ನಾನೇ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡೆ, ಮೊನ್ನೆ.

“ಮಾರಾಟವಾಗಿದೆ” ಎಂಬ ಬೋರ್ಡ್ ತಗುಲಿಸಿದೇನೆ. ಈಗ, ಆರಾಮ ವಾಗಿದೆ ನೆ, ಯಾರ ತಂಟೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ—

—ಪಾಟಾಳಿ.

== ರಾಮಫಲ ==

“ರಾಮ ಫಲ”ದ ರಜತಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಈಜಿಗೇ ಅನೇಕ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಆಚರಿಸಿದಾಗ, ಸರ್. ಸಿ. ವಿ. ರಾಮನಾರವರು, “ಇದೇನು ಹುಚ್ಚು! ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿರುವ ಹಣವನ್ನು ನನ್ನ ಸಂಶೋಧನಾಲಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಉಪಕಾರ ವಾದೀತು. ಬರಿಯ ಭಾಷಣ ತಂತಿ ಹಾರೋಪಹಾರಗಳಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?” ಎಂದರು.

ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಅದಷ್ಟು ಜೇಗ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮಗೆ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿರುವಂತೆ, ಇನ್ನೂ ಇಂಥ ನೂರಾರು ರಜತೋತ್ಸವಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲು ಆಗಲೇ ಏರ್ಪಾಟುಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಚಂದಾ ವಸೂಲಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳ ಹುಡುಕಾಟ ಭಾಷಣಕಾರರ ಭೇಟಿ ಇವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿವೆ.

ಎಂದೋ ನಡೆದ ಅಚಾರುರ್ಯವನ್ನೋ ಅನಾಹುತವನ್ನೋ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತನ್ನೋ, ಮರೆತಮಂದಿಗೆ ನೆನಪುಕೊಡುವ ಮಹಾ ಪಿತೂರಿಗಳು, ಇವು. “ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿ”ಗಳೊಬ್ಬರು ಲೇಖನಿ ಹಿಡಿದು ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಕೊರಳ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದುದರ ರಜತೋತ್ಸವ ನಡೆಸಿ, ಕನ್ನಡ ಜನ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಲೋಪವನ್ನು ಜನತೆಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಏರ್ಪಾಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ೨೫ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೊಸಲು ದಾಟಿದ ಒಬ್ಬಾಕೆಯನ್ನು ನಾಳೆ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಠರಾವಾಗಿದೆ. ಗಾಯಕನೊಬ್ಬ ಕಂಬಿಕಿತ್ತದರ ರಜತೋತ್ಸವ, ಚಿತ್ರಕಾರನೊಬ್ಬ ಜನರ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿದುದರ ರಜತೋತ್ಸವ, ನಟರೊಬ್ಬರ ಬಣ್ಣ ಬಯಲಾದದ್ದರ ಬೆಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬ —ಹೀಗೆ, ಜನ ಹಬ್ಬಗಳಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟಿದಾರೆ.

ಬಸ್ ಒಂದು ೨೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಿರುಗಿತು, ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರಚಾರಮಾಡಲು ಅದನ್ನು ಲಂಕರಿಸಿ, ೨೫ ವರ್ಷದ ೨೫ ತರುಣರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಗರದ ಮುಖ್ಯ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ನೂಕೋತ್ಸವ ಹೊರಡಿಸುಗರಂತೆ. ೨೫ ಲಾಂಬರಿರಾಗವನ್ನು ೨೫ ವರ್ಷಗಳು ಹಾಡಿರುವ ಒಬ್ಬ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಯುವಕನನ್ನು ತಂದು ಮೆರವಣಿಗೆ ನಡೆಸಲು ಗಾನಕೊಲಾ ಕೋವಿದರೊಬ್ಬರು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದಾರೆ.

ಸರ್. ಸಿ. ವಿ. ರಾಮನಾರವರ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಇಂಥವರ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಬುದ್ಧವಾದ ರಜತೋತ್ಸವವನ್ನು ೧೯೭೮ ರಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವ ಯೋಜನೆಯೂ ಇದೆ.

—ರೇವಣ್ಣ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಸ್ವ ಓಲೆ

ತೀರ್ಥರೂಪ ತಂದೆಯವರಿಗೆ

ಖಾಲಕ ಕೆಟ್ಟು ಮಾಡುವ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು. ಅದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಕಾಮನ ಬಾದಿ ಕೆದರುಕ್ಕೆ ಅಂತ ಅಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಾಗಿರಬಹುದು, ಪಹರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಮನ್ನ ಸುಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಮಳೆಯೂ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಶಖೆಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಕೃತ ಈ ತಿಂಗಳು ೨೦ ನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮುಗಿಯುತ್ತವೆ ನಂತರ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟು ಬರೋಣ ಎಂದು ಅಣೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಒಡಕು ಸುದ್ದಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಈ ಕಾಗದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮನೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಮಾಸ್ತರನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಐವತ್ತರಂತೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ನಿಂದಲೂ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ ಕೊಡುಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು “ಈ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಸಂಬಳ ಬೇಡಪ್ಪಾ! ಈ ಸಾರಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಪರೀಕ್ಷಕ ಆಲ್ಲ!” ಅಂತ, ಏನು ಮೇಷ್ವರೇ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಿರಿ ಎಂದೆ. ನಾನೇನು ಮಾಡಲಪ್ಪಾ! ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಿದ್ದು ಈ ಮೋಸಾನ. ಹೀಗಾಗುತ್ತಿ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಏನಾದರೂ ಪಾಠವನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್‌ಗೆ ನಮ್ಮ ಕೋಮಿನಲ್ಲಿ ನಾ ನೊಬ್ಬನೇ ಮಾಸ್ತರು ಇರುವುದು ಈಗ ನನ್ನ ಕೋಮಿಗೆ ಮೋಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ತನಕ ಇದರ ಕೂಗು ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರೆ! ಹೀಗಂದೇಬಿಟ್ಟರು. ನಾನು ಖಿನ್ನನಾಗಿ “ಸಾರ್! ನಿಮ್ಮ ಧೈರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಂದ ದಿನಾಗಲೂ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಗತಿ!” ಎಂದೆ.

“ನೋಡಪ್ಪಾ. ಯಾರೋ ಮದ್ರಾಸ್ ಕಡೆಯವರು ಪರೀಕ್ಷಕರಂತೆ. ತಿರುಚಿರಪಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ತರಂತೆ, ಬಲು ಕೈವ ಭಕ್ತರಂತೆ. ನೀನೂ ಹೇಗೂ

ದೊಡ್ಡ ಪಟೇಲನ ಹಿರಿಯ ಮಗ. ಚೂಟ ಹುಡುಗ. ವಿಭೂತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತಲೇಲಿ ಗಂಟು ಹಾಕುವಹಾಗೆ ಕೂದಲು ಬೆಳಸಿ ಬೇಸಿಗೆ ರಜಾ ಬಂದಕೂಡಲೇ ತಿರು ಚಿರಪಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ದಡದಲ್ಲಿ ಶಿವಾಲಯ ಒಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಹೆಡ್ವಾಸ್ತರು ಸಾಯಂಕಾಲ ದಿನಾಲೂ ಬರುತ್ತಾರಂತೆ. ನೀನೂ ದೇವರ ಸೇವೆಗೆ ಹೋಗು ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಪರಿಚಯ ಆಗೇ ಆಗುತ್ತೆ. ಅವರ ಕಾಲನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಹಿಡಿದುಕೋ. ಈಶ್ವರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ಯಾಸು ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೇ ಕಾಲು ಬಿಡ್ತೀನಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ವಿಷ ಕುಡಿದು ನುಂಗಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡ್ತೀನಿ ಎಂದು ಶಪಥ ಮಾಡು. ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಯೇ ಬಿಡು” ಎಂದರು.

ತಿರುಚಿರಪಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಶಖೆಯಂತೆ. ಸರಿಯಾದ ಹೋಟೆಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಒಂದು ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರವೂ ಇಲ್ಲವಂತೆ. ಬೇಸಿಗೆ ರಜಾವನ್ನು ಆ ಕೊಂಪೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಲೇ ಬೇಡವೇ ಒಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಪರೀಕ್ಷೆ ಒಂದು ಪ್ಯಾಸಾದರೆ ಮುಂದೆ ನಾನು ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ, ಎಂದು ನೀವು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರು ವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆ ಕಾರಣವಿವ ತಿರುಚಿರಪಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲೇ? ಅಥವಾ ನೀವೇನಾದರೂ ಇನ್ನೇ ದೊಡ್ಡ ಕಡೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ ಸರಿಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಪರೀಕ್ಷೆಕರು ಯಾರಾದರೇನು, ಮಾಡರೇಷನ್ ಮಾಡೋರು ನಮ್ಮೋರಾದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರ್ಯಾರು ಮಾಡರೇಟರು ಗಳಾಗುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮಾಸ್ತರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು.

ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ?

ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಬೇಗ ಕಾಗದ ಬರೆದರೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ನಾನು ಹೊಡಬಹುದು. ಏನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಮೂರು ದಿನ ಎರಡೆರಡು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂದು ನಿದ್ರೆಗೆಟ್ಟು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕೂತರೆ ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಂತಿಯಾಗುತ್ತೆ. ಪಾಪ ಖಾಯಿಲೆ ಅಂತ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಕಟ್ಟಿದ ಹಣವಾದರೂ ಮುಂದಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗ ಹುಡುಕಬೇಕು.

ಅಮ್ಮನಿಗೆ ನನ್ನ ನಮಸ್ಕಾರ ಹೇಳುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕಾಗದವನ್ನೇ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರುವ

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಾಲಕ
ಕಿ ಟ್ಟು

— 0 —

ಒಂದು ಕಾಮನ ಹಬ್ಬ

“ ಇವತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಆರತಿ ಅಕ್ಷತೆಗೆ ಬರಬೇಕು ಪಾರ್ವತಮ್ಮಾ! ನಮ್ಮನೇಲೂ ಹಬ್ಬ ಅಂತ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಎರಡು ಅರೆ ಕ್ಷಣ ಬಂದು ಕುಂಕುಮ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಬೇಕು. ಯಾರಿಗೆ ಆರತಿ ಅಕ್ಷತೆ ಅಂದ್ರಾ! ಅಯ್ಯೋ! ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುಕೈಮರೆತೆ. ನಮ್ಮ ಅಳಿಯನಿಗೆ ದೀಪಾವಳಿಗೆ ರಜಾ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಈಗ ಒಂದುವಾರ ಸಿಕ್ಕಿತಂತೆ. ಎರಡು ರಾತ್ರಿ ಎರಡು ಹಗಲು ಪ್ರಯಾಣ-ನೆಹ್ರು ಇದಾರಲ್ಲಾ ಆ ಊರಿನ ಹತ್ತಿರವೇ ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲಸವಂತೆ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮನೇಲಿ ಮೂರೇದಿನ ಇರುಕ್ಕಾಗೋದು. ಅದಕ್ಕೇ ಇವತ್ತೇ ಅಳಿಯ ಮಗಳನ್ನು ಹಸೆಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ಆರತಿ ಎತ್ತಿ ಆಶೀರ್ವಾದನಾಡಿಸಿದರೆ, ಮದುವೆಗೆ ಬರದೇ ಇದ್ದೋರನ್ನೂ ಕರೆದು ಅರಶಿನ ಕುಂಕುಮ ಎಲಡಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಮದುವೆ ತಾಂಬೂಲದ ಋಣ ತೀರಿ ಸಿಕೋಬಹುದು ಅಂತ ಬೇಗ ಬೇಗ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದೆ. ಏನುಮಾಡಲಿ ಪಾತಕ್ಕ ಈ ದಿನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಆರತಿ ಅಕ್ಷತೇನೇ ತಪ್ಪುಹೋಗುತ್ತೆ ಅನ್ನೋಭಯ. ಅದಕ್ಕೇ ಕಾಮನ ಹಬ್ಬ ಆದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಇವತ್ತೇ ಸಾಯಂಕಾಲ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದೆ. ನೀವು ಖಂಡಿತ ಬರಬೇಕಮ್ಮಾ!” ಅಂದರು ಸಾತಕ್ಕ.

‘ ಬೇಗ ಕಳಿಸಿಬಿಡೋದಾದರೆ ಬರ್ತೇನೆ ಸಾತಕ್ಕಾ! ನಮ್ಮನೇಲಿ ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ಯಾವ ಹಬ್ಬ ಬರಲಿ, ಅದೇ ನೆಪಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸತ್ಯನಾರಾಯಣನ ಪೂಜೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪೂಜೆಗೆ ಮಾಡೋ ಪ್ರಸಾದ ಕಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಲು ಆಶೆ-ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಬೇಗ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲಾ ಆಣೆಮಾಡ ಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಕೆಲಸದೋಳೂ ರಜಾ” ಅಂದಳು ಪಾರ್ವತಮ್ಮಾ.

‘ ಬೇಗ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ ಕಣೆ! ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಇದು. ಅಳಿಯಂದಿರು ಕೂಡ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತು ಕೂತಿರುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ಎಮ್ಮ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳೆದ ಹುಡುಗರಮ್ಮಾ! ಸಾಯಂಕಾಲ ಹಸೆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೆದುರಿಗೂ ಕೂತಿರುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು.’ ಅಂದಳು ಸಾತಕ್ಕ.

ಅಳಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ಆರತಕ್ಷತೆ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಆಯಿತು. ಬಂದ ಮುತ್ತೈದೆ ಯರೆಲ್ಲ ಮಗಳು ಉಟ್ಟ ಸೀರೆ ಗಂಡ ತಂದಿದ್ದೇ ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ಉತ್ತರ ದೇಶದ

ಬನಾರಸ್‌ನಾದರಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದೆ ಅಲ್ಲ, ಸುಮಾರು ೧೦೦-೧೫೦ ಆಗಿರಬಹುದು ಕಲಾಪತ್ತೇ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳಿದರು. ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಅಳಿಯನನ್ನೇ ಕೇಳಿದರು. “ಎಷ್ಟಪ್ಪಾ ಕೊಟ್ಟೆ ಇಂತಹ ದಿವನಾದ ಸೀರೇಗೆ” ಅಂತ. ಅಳಿಯ ಕೂಡಾ ಧೈರ್ಯವಾಡಿ “ಇದು ನಾನು ತಂದಿದ್ದಲ್ಲಮ್ಮಾ! ನಮ್ಮ ಮಾವ, ಅವರ ಮಗಳಿಗೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಅಂತ ನನ್ನ ಗುಮಾನಿ ನಾನೂ ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮಪ್ಪನೂ ಅಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿಯೇಚ್ಚಿ. “ಹಾಗೇ” ಅಂತ ಆ ಹೆಂಗಸರು ಹಂಗಿಸುವಂತೆಯೇ ಮೂಗು ಮುರಿದು ಎಲೆಡಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟೊಹೋದರು.

ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ಮನೆ ಯಜಮಾನರು ಬಂದರು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಈ ಪತ್ನಿ ಸಾಮಾಹಿಕ ಸಂಭ್ರಮ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಬೇಗ ಬೇಗ ಸಿದ್ಧವಾಡಿ ಎಲೆ ಹಾಕಿದರು ಎಲ್ಲರ ಊಟವೂ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆ.

ಬೆಳದಿಂಗಳು ಬಲು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಕಣೆ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ ಎಂದು ಅಳಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆಕೊಟ್ಟ. ಚಂದ್ರಮುಖಿಯು ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಬಲು ಚೆನ್ನ ಎಂದೇನೋ ಅಳಿಯನ ಹಂಬಲ. ಸರಿ! ಅಮ್ಮನ ಹಸ್ತಾಪಡೆದು, ಅಮ್ಮನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಯಾರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಕರೆಯಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಅಸೂಯೆಯ ಛಾಯೆಯನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಮಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದಳು ಗಂಡನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂದರೆ ತೋಳು ತೋಳು ಸಾಲಾಗಿ.

ಒಂದು ಫರ್ಲಾಂಗ್ ಅಷ್ಟುದೂರ ನಡೆದಿರಬಹುದು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ. ಏನೇನೋ ಮಾತು, ಅರ್ಧವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಅಂತಹ ವಯಸ್ಕರು ಆಡಿದ ಅರ್ಧಂಭರ್ಧ ತೊದಲುವಾತು ಇನ್ನರ್ಧ ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆ ಬಾಯಿಸನ್ನೆ. ಪೋಲೀಸ್‌ಠಾಣೆಯವ ಒಂದು ಗಂಟೆಬಾರಿಸಿದ. ಒಂದು ಗಂಟೆ ಆಯಿತೊಂದ್ರೆ ಅಂತ ಮಗಳು. ಇಲ್ಲವೇ ಅರ್ಧಗಂಟೆಯ ಓಡಿತ ಎಂದು ಅಳಿಯ. ಆದರೂ ಹೊತ್ತು ಅಂದ್ರೆ ಅಂತ ಮಗಳು. ಆಗಲಿ ಹೋಗೋಣ ಅಂತ ಅಳಿಯ. ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಗಂಡಸು ಹೆಂಗಸರು ಇವರ ವಾಗ್ವಾದದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸು ಹೆಂಗಸನ್ನ ನುಸರಿಸಿದಂತೆ, ಮಗಳನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿದ ಅಳಿಯ

ಮನೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ನೂರು ಗಜ ಇರಬಹುದು. ರಸ್ತೆ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವೃಕ್ಷ. ವೃಕ್ಷ ಕೆಳಗಡೆ ತಕ್ಕವಟ್ಟಿಗೆ ಕತ್ತಲು. ಸುತ್ತಲೂ ಹಾಲು ಚೆಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಬೆಳದಿಂಗಳು. ಯಾವುದೋ ಈ ಮರ ಎಂದ ಅಳಿಯ. ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದಳು ಮಗಳು. ನೋಡಿ ಬರೋಣ ಎಂದ ಅಳಿಯ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ನೋಡಿದರಾಯ್ತು

ಈಗೇನು. ಕಾಮನ ಹಬ್ಬ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾಕಾದರೂ ಈ ಕಡೆ ಬಂದರೆ
ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾ ಮಗಳು ಅಳಿಯನ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಳು.

ವೃಕ್ಷವ ಪರೀಕ್ಷೆ ಆಯಿತು. ಇದು ಅಲದ ಮರ ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ
ದರು. ಇದೇನೋ ಮುಳ್ಳು, ಇದ್ದ ಹಾಗಿದೆ ಅಂಗಾಲಿಗೆ ತಾಕಿತು ಅಂತ ಅಳಿಯ
ಅಂಗಾಲೆತ್ತಿದ. ಏನೂ ಅಂದ್ರೆ ಅಂತ ಮಗಳು ಬೇಗ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಳು. ಏನೇ
ಅದು ಸರಸರ ಶಬ್ದ ಅಂದ ಅಳಿಯ. ಅಯ್ಯೋ! ಅದು ನನ್ನ ಹೊಸ ಸೀರೆ. ಇವತ್ತೇ
ಮಡಿಕೆ ಬಿಚ್ಚಿದ್ದು ಎಂದಳು ಮಗಳು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕ ಮಾತಾಡೋಣ ಎಂದು ಬೇಗ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಮಗಳಿಗೆ
ಆ ನೂರು ಗಜ ದೂರ ನಡೆಯುವಾಗ ನೂರು ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಅವರಿಗೆ ತಾಕಿದ್ದು
ಮುಳ್ಳೋ? ಹಾವೋ? ಸರಸರ ಅಂದಿದ್ದು ಸೀರೇನೋ? ಉರಗಾನೋ? ವೃಕ್ಷದ
ಹತ್ತಿರ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೇ ತಪ್ಪು. ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ
ವೃಕ್ಷ ಏನು ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅಳಿಯಂದಿರು ಅಲ್ಲಿನ ತನಕ ಹೋಗುತ್ತಲೇ
ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಹಾಗೆ ಕಾಮನ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಆರತಿ ಆಕ್ಷತೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇ ತಪ್ಪು.
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಯಂಕಾಲವೇ ವಾಕಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿರ
ಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಏನೇನೋ ನೂರಾರು ಯೋಚನೆಗಳು.

ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸು ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮನ ಕೂಡ ಹೇಳಿಯೇ
ಬಿಟ್ಟಳು. ಅಡ್ಡಾಡುಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ, ಹಾವೋ ಮುಳ್ಳೋ ಅಳಿಯಂದಿರ ಕಾಲಿಗೆ
ತಾಕಿತು. ಸರಸರ ಅಂತ ಶಬ್ದ ಆಯಿತು ಅಂತ.

ಆಕೆ ಪುನಾದಿ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಮನ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಶುರು ಹಚ್ಚಿದಳು. ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬಂದ
ಅಳಿಯನ್ನ, ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮಗಳ ಒಬ್ಬನೇ ಗಂಡನ್ನ ನಾಗರ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿತೋ ಎಂದು
ಪಲ್ಲವಿ. ಮಿಕ್ಕ ಬೋಲ ಬೋಲ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಮನ ಹಬ್ಬದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲೇ!

ಆಕೆ ಹಿರಿಯಕ್ಕ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಳು, ಸೌಟು ಪಾಣಿಯಾಗಿ
“ಏನೇ ಸಾತೂ” ಅಂದಳು. ಸಾತುವಿನ ಕಾಮನ ಹಬ್ಬದ ಧಾಟಿ ಹೇಳಿದಳು.
ತಾನೂ ಧುಗೂಡಿಸಿದಳು. ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ನಮ್ಮ ಸಾತೂ ಅಳಿಯಂಗೆ ಹಾವು ಕಡಿದಿದೆ,
ಘಟಸರ್ಪ ಎಂದು. ಸೌಟಿನಿಂದಲೇ ತಲೆಯಮೇಲಿದ್ದ ಮುಸುಕನ್ನೇ ಚಚ್ಚಿದಳು.

ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ “ಏನೇ ಗಲಾಟೆ, ಚೀಳೇನೋ ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಅಂತ
ಹೊಡೆಯುಕ್ಕೆ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಬಂದ. ಸಮಾಚಾರವೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಬೇಗ
ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕೇಳಿತ್ತೀನಿ ಇರಿ ಎಂದು ಬಲಗಾಲಿನ ಚಪ್ಪಲಿ ಎಡಗಾಲಿಗೆ, ಹೀಗೆ
ಅಸ್ತವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸುಬ್ಬರಾಯರ ಮನೆಗೆ ಓಡಿದ. ಹಾವು
ಕಚ್ಚಿದಾಗ ಡಾ|| ಸುಬ್ಬರಾಯರೇ ವಾಸಿ ಅಲ್ಲವೇ ಮಿಕ್ಕವರಿಗಿಂತ. ಹಾಗೂ

ಡಾ|| ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಮಲೆನಾಡು ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಿದವರು, ಮುದುಕರು ಅನುಭವ ಸ್ಥರು. ಡಾ|| ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಆಗತಾನೇ ಇಸ್ಪೀಟ್ ಆಟ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ದಿನದ ಸಂಪಾದನೆ ಜೇಬಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮುದಕರಾದ್ದರಿಂದ ಒಂದೇ ಊಟ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ. ರಾತ್ರಿ ನಾಲ್ಕು ದೋಸೆ, ಒಂದು ಗೊನೆ ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು ಒಂದು ಕೊಳಗ ಹಾಲು ಮುಗಿಸಿದ್ದರು.

ನಮ್ಮ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿದೆ, ಕೂಡಲೇ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನರು ಬೊಬ್ಬೆ ಇಟ್ಟರು, ತಮಗೆ ಹಾವು ಕಡಿದಂತೆ. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಹೊಟ್ಟೆ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸಾಮಾನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ ಎಂದು ಡಾ|| ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗಡಿಯಾರದಲ್ಲಿ ಹತ್ತೇ ನಿಮಿಷ, ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಯುಗ. ಡಾ|| ಸುಬ್ಬರಾಯರ ಮಂದಗಮನಕ್ಕೆ ಕಾಲುಹಾಕುತ್ತಾ ಮನೆ ಯಜಮಾನರೂ ಓಡುತ್ತಲೇ ಬಂದರು.

ಈ ವೇಳೆಗೆ ಮಗನ ತಮ್ಮ ಕಿಟ್ಟು, ಹತ್ತು ವರ್ಷದವ, ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ, ಅವನು ತನ್ನ ಗೋಲಿ ಸ್ನೇಹಿತ ರಾಮುವಿನ ಅಪ್ಪ ಹೊಸಡಾಕ್ಟರು, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದವರು, ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಹೇಳಿದ-ಅಮ್ಮನಿಗೆ, ಬೇಗ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾಪ್ಪಾ ಅಂತ ಅಮ್ಮಾ ಅವನನ್ನೇ ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿದಳು. ಅವನು ಓಡಿಹೋಗಿ ಆ ಯುವಕ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡೇ ಬಂದ. ಅವರೋ ಬಲು ಉತ್ಸಾಹಿಗಳು ಬಲು ಚಟುವಟಿಕೆಯವರು. ಬರುವಾಗಲೇ ಒಂದು ಪೆಠಾರಿಯಂತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಚೀಲವನ್ನೇ ತಂದಿದ್ದರು.

“ಎಲ್ಲಿ? ಎಲ್ಲಿ? ರೋಗಿ ಎಲ್ಲಿ? ಹಾವೆಲ್ಲಿ? ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಬಂದರು. ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಹಜಾರಾದಲ್ಲಿ ಮಗಳು, ಅಮ್ಮ, ಅಮ್ಮನ ಅಕ್ಕ, ಇನ್ನೆರಡು ಪಿಲ್ವು ಮಕ್ಕಳು. ಎಲ್ಲರೂ ದುಂಡಾಗಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ಎಳೆ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಅಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಡಾಕ್ಟರು ಬಂದದ್ದು ನೋಡಿ ರೋಗಿಯ ಜ್ಞಾಪಕಬಂದಿದ್ದು. ಮಗಳು ಬೇಗ ಅಳಿಯನ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ ಅಂದ್ರೆ ಡಾಕ್ಟರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಳು.

ಪಾಪ! ಅಳಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಬಟ್ಟೆ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇನ್ನೆರಡು ವೀಳೆಯದೆಲೆ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇನ್ನೂ ಐದು ನಿಮಿಷವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ರಾಧಾಂತ.

ಡಾಕ್ಟರು ಅಳಿಯನ್ನ ಕೇಳಿದರು “ಎಲ್ಲಿ? ಎಲ್ಲಿ? ಹಾವು ಕಚ್ಚಿದ್ದು ಎಂದರು. ಕಾಲಿನ ನಾಡಿ ಹಿಡಿದುನೋಡಿದರು ಎಲ್ಲಿ? ನಾಡಿನೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ

ಎಂದರು. ಆಗಲೇ ಅಳಿಯಂದಿರಗೆ ವಾಸ್ತವಾಂತ ಹೋದಿದ್ದು. ಓಹೋ! ನನಗೆ ಹಾವೇ ಕಚ್ಚಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಮಗಳು ಹಾವನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ನನಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಹೆದರುತ್ತೀನಿ ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳದೆ, ಮನೆಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು. ಆಗಲೇ ಆಳಿಯೂ ಕೆರಬವರು ಸುರಿಸಹತ್ತಿದ್ದು. ಬಲಗಾಲೆತ್ತಿ ಅಂಗಾಲು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಕಾಕರೇಖೆಯಿರಬಹುದಾದ ಕಡೆ ತೋರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕಚ್ಚಿದಹಾಗಾಯ್ತು ಎಂದ. ಕೂಡಲೇ ಡಾಕ್ಟರು ತಮ್ಮ ಪೆರಾರಿಯಿಂದ ಚಾಕು ತೆಗೆದರು, ಸ್ಪಿರಿಟ್‌ಲ್ಯಾಂಪ್ ತೆಗೆದರು. ಏನೇನೋ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದರು ಸ್ಪಿರಿಟ್‌ಲ್ಯಾಂಪ್ ಹಚ್ಚಿ—ಚಾಕುವಿನ ಅಲುಗನ್ನು ಕಾಯಿಸಿ, ಅಂಗಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಗರ್ಭವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಅಂಗಾಲಿನ ಮೇಲೆ 'ಕ್ರಾಸ್' ಆಗಿ ಕುಯ್ದರು. ಅಳಿಯಂದಿರ ಚರ್ಮದ ಪ್ಪ ಅಲ್ಲವೇ? ಅದೂ ಅಂಗಾಲು ಚರ್ಮ! ರಕ್ತವೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಡಾಕ್ಟರೇ ಭಯದಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ಕ್ಯುಲೆಲ್ಲವೋ ಅದೂ ಹೇಳಲಸಾಧ್ಯ. ಆ ಕೆರೆದ ಗುರ್ತಿನ ಮೇಲೇನೇ ಏನೇನೋ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಔಷಧಿ ತಿಕ್ಕಿದರು. ಹೇಗಿದೆ ನೋವು ಎಂದು ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಇವರು ತಿಕ್ಕಿದಷ್ಟೂ ಅಳಿಯಂದಿರು ಇನ್ನೂ ನೋವು ಹೆಚ್ಚು, ಇನ್ನೂ ಉರಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು “ಓಹೋ! ಹಾಗಾದರೆ ಅದು ಉರಿಮಂಡಲ ಇರಬೇಕು. ಬಲು ಕೆಟ್ಟಜಾತಿ” ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರು ಮುಕ್ತಾಯದ ಮಾತನ್ನಾಡಿದರು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಗಿದ್ದು ಇದನ್ನು ಓದುವಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ! ಆ ವೇಳೆಗೆ ಡಾ|| ಸುಬ್ಬರಾಯರೂ ಯಜಮಾನರೂ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಡಾ|| ಸುಬ್ಬರಾಯರ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಔಷಧಿ ಸಾಮಗ್ರಿ ಒಂದು ಭರಣಿ. ಇದರಲ್ಲೇನು ಅಮೃತ ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಅಂತ ಅಳಿಯ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಅಳಿಯನ್ನೇ ಮಗಳು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ಮಗಳನ್ನೇ ಅಮ್ಮ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ಅಮ್ಮನನ್ನು ಅಕ್ಕ—ಅಕ್ಕನನ್ನು ಕಿಟ್ಟು, ಕಿಟ್ಟುವನ್ನು ಡಾಕ್ಟರು ಈ ರೀತಿ ನೋಟದ ವರ್ತುಲ ಮುಗಿದಿದೆ.

ಡಾ|| ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಬಂದರು ಯುವಕ ಡಾಕ್ಟರು ಅಂಗಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೆರೆದ ಗಾಯತೋರಿಸಿ, ಪುಸ್ತುಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಉರಿಮಂಡಲ ಇರಬಹುದು ಅಂತ ಗುಮಾನಿ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಾಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದರು.

ವಯಸ್ಸಾದರೆ ಅರಳು ಮರಳು ಅಂತಾರೆ! ಡಾ|| ಸುಬ್ಬರಾಯರಿಗೆ ಅರುವತ್ತು ವಾರಿದೆ. ಅಳಿಯನಿಗೆ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿದೆ ಅಂಗಾಲಿನಲ್ಲಿ, ಇವರು ಸಕ್ಕ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಗುಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ. ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ನಗ್ತಾರೆ. ಈ ಐಲನ್ನು ಯಾಕೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದರು ಅಂತ ಅಮ್ಮನಿಗೆ. ಕಿಟ್ಟುವಿಗೆ ಇವರ ಮೇಲೆ ಆನೆ ಸಟಾಕಿ ಹತ್ತಿಸಿ ಹಾಕಬೇಕು ಅಂತ ಆಶೆ. ಅಳಿಯನಿಗೆ ಇದರ ಮರ್ನು ಏನು? ಎಂಬ ಯೋಚನೆ.

ಆಗಲೇ ಡಾ|| ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಾ ಅಳಿಯಂ ದಿರೇ! ಹಾವು ಕಚ್ಚಿದಾಗ ನೀವು ಎರಡೂ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದಿರಾ? ಅಥವಾ ಒಂದೇ ಕಾಲಿನಮೇಲೇ ನಟರಾಜನ ಹಾಗೆಯೇ? ಎಂದು ತಾವು ನಟರಾಜನ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಕಾಲು ಅರ್ಧ ಎತ್ತಿ ನಿಂತು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು.

‘ಎರಡೂ ಕಾಲ ಮೇಲೆ’ ಅಳಿಯಂದಿರು ಹೇಳಿದರು. ಆಗಲೇ ಅವರಿಗೂ ಅನುಮಾನ. *ಎನ್ನೋ ಗುಟ್ಟಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಂದು.

ಹಾಗಾದರೆ ಅದು ಯಾವ ಹಾವಿರಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಾಲಿಗೂ ಭೂಮಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ತಲೆ ಹಾಕಿ ನಂತರ ಅಂಗಾಲು ಕಡಿದು, ನಂತರ ಸರಸರ ಅಂತ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದು. ಮಸಲಾ ಹಾವಿನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ನೀವು ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ, ಕ್ಷಮಿಸಿ! ಹೀಗಂದೆ ಎಂದು ಏನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಭೀಮಕಾಯದ ಭಾರಕ್ಕೆ ಘಟ ಸರ್ವಕೂಡ ತಕ್ಷಣ ಹರೋ ಹರ ಅಲ್ಲವೇ? ಅದು ನಿಮ್ಮ ಭಾರವನ್ನೆತ್ತಿ ಅದರ ಬಾಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಾಲು ಕಚ್ಚಬೇಕಾದರೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮಾಯಾರೂಪಿ ವಾಸುಕಿಯೇ ಇರಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ!

ಆಗಲೇ ಎಲ್ಲರೂ ನಗಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದು. ಸುಮ್ಮನೆ ನನ್ನ ಹೆದರಿಸಿದೆಯಲ್ಲೇ ಅಂತ ಅಮ್ಮ ವ.ಗಳಮೇಲೆ ರೇಗಿದಳು. ಈ ರೇಗು ಕೊಕ್ಕಾಟದಂತೆ ಒಬ್ಬರಿಂದೊ ಬ್ಬರಿಗೆ ಹರಡಿತು.

ಡಾ|| ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಯುವಕ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ‘ಡಾಕ್ಟರೇ ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸರಿ! ಒಟವಾಗಿ ವಿಷದ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ವಾಸಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಆಗಲೇ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಏನೋ ತೋಚಿದ್ದು.

“ನಿಮಗೆ ಈ ಧೈರ್ಯ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಈ ಔಷಧಿ ಭರಣೀನ ಏಕೆ ತಂದಿರಿ?”

“ಈ ಭರಣೀನೇ? — ಇದು ನನ್ನ ಔಷಧಿ ನಿನಗೆ ಕೊಡೊದಲ್ಲವ್ವಾ! ಎಂದು ಭರಣಿ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು ನೆಶ್ಯ ಎರಿಸಿದರು ಮೂಗಿಗೆ.

“ತುಂಬು ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು ನಿಮಗೆ ಡಾಕ್ಟರೇ?” ಮನೆ ಯಜಮಾನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ

“ನಾನು ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಕೃತಜ್ಞವ್ವಾ! ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷವೂ ಕಾಮನ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಹುಡುಗರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಕಾಮದಹನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಛಟದಲ್ಲಿ ಮರೆತೇಹೋದೆ. ಆದರೆ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರಿಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಕಾಮನ ಹಬ್ಬದ ದಿವ್ಯಸಂಗೀತವನ್ನೂ ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳದೆನವ್ವಾ! ನಿಮಗೆ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್”

ಬನ್ನೀಡಾಕ್ಟರೇ ಹೋಗೋಣ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತಿದ್ದರೇ ಅಳಿಯ ಮಗಳೇ ಬುಸ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಯುವಕ ಡಾಕ್ಟರ ಜತೆಗೆ ಡಾ|| ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಹೊರಟರು.